

ΑΠΟΛΥΤΩΣΙΣ

"Ἰησοῦς Χριστός ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις" (Α' Κο 1,30)

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ

τεύχος 782, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ



36

Τό χρέος της μαρτυρίας 35

Προβληματισμοί γιά τήν «κάρτα του πολίτη» 36

Ἑκκλησία καί κοινωνία 41

Ὁ Ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος..... 43

Ψαλμός 1ος: Ὁ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος (Β΄) 45

Μέ τό φακό του περιοδικοῦ..... 47

Συζητώντας τά γεγονότα 48

Εὐχαριστῶ, μητέρα!..... 50

Στή Δροπολίτισσα μάνα..... 51

Ἡρώας στό φρόνημα, ἅγιος στήν ψυχή! 54

Γονεῖς καί ἔφηβοι (Β΄) 56

Ἅγιος Λέων ὁ θαυματουργός..... 59

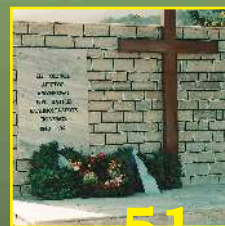
Ἐπιστροφή τῶν ἀσώτων (διήγημα)..... 61



50



41



51



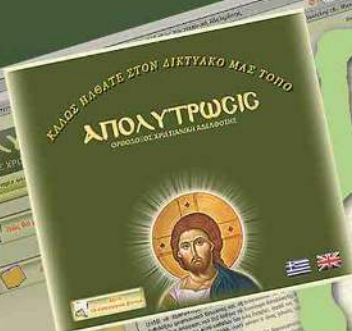
45



54

Γιά τήν Ἀδελφότητά μας καί τίς δραστηριότητές της καθώς καί γιά ἐνδιαφέροντα θέματα, πνευματικά, ἀντιαιρετικά, ἐκπαιδευτικά, μπορεῖτε νά ἐνημερωθεῖτε ἀπό τήν ἰστοσελίδα μας.

www.apolytrosis.gr



Τό χρέος της μαρτυρίας



Ὁ μήνας πού διανύουμε, ὅπως καί κάθε μήνας, μᾶς θυμίζει ἕνα πληθος μαρτύρων τῶν ὁποίων ἡ μνήμη γιορτάζεται σ' αὐτόν. Κι εἶναι ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακό ὅτι μαζί μέ τούς μάρτυρες, τούς ὁσιομάρτυρες καί τούς ἱερομάρτυρες τῶν πρώτων αἰώνων ἀναφέρονται στό ἑορτολόγιο τοῦ Φεβρουαρίου καί πολλοί νεομάρτυρες. Χριστιανοί πού πρόσφατα μαρτύρησαν γιά τήν πίστη τους, κρατοῦν ὡς τίς μέρες μας τήν σκυτάλη τῆς μαρτυρίας καί τήν παραδίδουν σέ μᾶς τούς σύγχρονους χριστιανούς.

Δέν εἶναι ἕνα μουσεῖο ἡ πίστη μας! Δέν ἐξαντλεῖται τό χριστιανικό μας καθῆκον στήν τιμή πρός τούς μάρτυρες, πού ἄλλωστε δέν προσθέτει σ' ἐκείνους λαμπρότητα, ἀλλά ἐμᾶς καθιστᾷ κοινωνούς στήν δόξα καί στήν εὐλογία τους. «Εἴ τις βούλεται ἐπαινεῖν μάρτυρας, μιμείσθω μάρτυρας», διότι «τιμὴ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος», μᾶς δείχνει τόν δρόμο ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, πού ἐνῶ ἔζησε μετά τούς διωγμούς ἀναδείχθηκε μεγαλομάρτυρας. Καί ἐξηγεῖ ὅτι «μάρτυρα οὐχί θάνατος ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καί πρόθεσις». Τό φρόνημα καί ἡ ἀπόφαση τοῦ χριστιανοῦ νά μὴν προδώσει τήν πίστη του, ἡ συνέπεια τῆς ζωῆς του πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, αὐτά εἶναι πού τοῦ πλέκουν στεφάνι μάρτυρος. Τόν καθιστοῦν, ὅπως λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, «μάρτυρα τῇ προαιρέσει», πού οὐσιαστικά δέν διαφέρει ἀπό τόν μάρτυρα πού χύνει τό αἷμα του γιά τόν Χριστό.

Με αυτή την προοπτική κάθε πιστός, πού είναι ένας «καινός», νέος άνθρωπος, είναι και ένας νεομάρτυρας. Καταθέτει την μαρτυρία του Χριστού με τρόπους απλούς, συμωμένους με την καθημερινότητά μας. Τήν μαρτυρία του Χριστού καταθέτει ο

φτωχός μεροκαματιάρας πού αγωνίζεται με τιμιότητα, αλλά και ὁ πλούσιος ἐπιχειρηματίας, πού ἀναγνωρίζει συνεταῖρο σά ἔσοδά του τόν Θεό· ὁ ταπεινός νέος καί ἡ νέα πού μένουν ἀνεπηρέαστοι ἀπό τά πλάνα κηρύγματα τοῦ ὕλισμοῦ καί ἀδελῆαστοι ἀπό τίς σειρήνες τῆς πολλαπλῆς σύγχρονης ἀνηθικότητας· ὁ πολυφανεύτης πού ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ μοχθεῖ νά συνδυάσει τήν πολυτεκνία μέ τήν καλλιτεκνία· ὁ ἱεραπόστολος πού ἐκούσια ἐγκαταλείπει τήν ἄνεση καί ρίχνεται στήν περιπέτεια τοῦ Εὐαγγελίου, γιά νά φέρει τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως σέ κῶρες μακρινές· ὁ φτωχοσυνταξιοῦχος πού μέ αἱματηρές οἰκονομίες διαθέτει ἀπό τό ὑστέρημά του γιά νά συντρέξει στίς ἀνάγκες τοῦ πλησίον καί ὁ ἀσθενής πού ὑπομένει καρτερικά τούς πόνους δοξολογώντας τόν Θεό· ὁ ἀνώνυμος αἱμοδότης, πού ἀντιπροσφέρει αἷμα στόν Χριστό καί τόσοι ἄλλοι. Μάρτυρας εἶναι ὁ κάθε χριστιανός, πού πιστεύει στόν Χριστό καί ἐφαρμόζοντας τόν θεῖο λόγο μετανοεῖ γιά τά σφάλματά του, συγχωρεῖ, ἀγαπᾷ, ἀγωνίζεται. Ἔτσι βεβαιώνει τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί γίνεται ἓνα ζωντανό κάλεσμα γιά νά πλησιάσει τόν Χριστό κάθε καλοπροαίρετη ψυχή.

Ἄδελφέ μου, δέν ἀπουσιάζει ποτέ ὁ καιρός τοῦ μαρτυρίου. Εἶναι πάντα μπροστά στά μάτια μας. Ἀρκεῖ νά τά κρατᾷ ἀνοιχτά ἡ νηφαλιότητα, νά μή μᾶς ἐγκαταλείπει ἡ διάθεση ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τότε θά ἔχουμε καθημερινά τήν δυνατότητα νά ἀνταποκρινόμαστε στό χρέος μας, ἀπαντώντας ἔτσι στήν ὑπέρτατη ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς μας: νά βλέπει τήν ἀξιοπιστή μαρτυρία, τοὺς συνεπεῖς χριστιανούς!

Ἀγγελιοφόρος

Προβληματισμοί για την «κάρτα του πολίτη»



*Μέ εγρήγορση καί
έτοιμότητα
νά διασφαλίσουμε
τήν έλευθερία
τοῦ ἀνθρωπίνου
προσώπου.
Εἶναι τό μέγα ἀγαθό
πού φύτευσε
στήν ὕπαρξή μας
ὁ Θεός.*

Πολύς καί ποικιλώνυμος ὁ θόρυβος γύρω ἀπό τήν «κάρτα τοῦ πολίτη», κλιμακώνεται καί αὐξάνει ἀπό τό περασμένο φθινόπωρο, καθώς ἀναγγέλλθηκε ἡ πρόθεση τῆς πολιτείας νά ἐπιβληθεῖ μέχρι τό τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ χρήση της. Τό θέμα παρουσιάζεται ὡς κάτι τό ἀθῶο, πολύ ἀναγκαῖο καί ἐξυπηρετικό. Ἀκούγονται, ὥστόσο, καί πολλές φωνές ἀμφισβήτησης καί ἀνησυχίας, πού δέν πρέπει νά περάσουν ἀπαρατήρητες. Ὅτιδήποτε ἔχει σχέση μέ τήν κάρτα τοῦ πολίτη πρέπει νά ἐξετασθεῖ διεξοδικά, ψύχραιμα καί ὑπεύθυνα, μέ ἐπιστημονική ἀκρίβεια. Καί νά κοινοποιηθεῖ ἐπίσημα στόν λαό τό ἐπιστημονικό πόρισμα, ὥστε νά γνωρίζουμε ποῦ βαδίζουμε. Στό πόρισμα τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων θά στηριχθεῖ καί ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ἔχει τήν πνευματική εὐθύνη τοῦ, κατά συντριπτική πλειονοψηφία, ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ λαοῦ τῆς χώρας μας καί ἤδη παρακολουθεῖ τό θέμα μέ ἄγρυπνο ἐνδιαφέρον. Περιμένουμε, λοιπόν, νά αποφανθοῦν οἱ εἰδικοί (τεχνολόγοι ἐπιστήμονες) καί νά αποφασίσουν οἱ ἀρμόδιοι (Ἱεραρχία). Ὡστόσο, μέ βάση τά σχετικά δημοσιεύματα καί τήν κοινή λογική, θεωρῶ σκόπιμο νά διατυπώσω ὀρισμένες σκέψεις, πού πρέπει σοβαρά νά μᾶς ἀπασχολήσουν, πρὶν προβοῦμε σέ ὁποιαδήποτε σχετική ἐνέργεια.

Βεβαίως, δέν ἀντιπιθέμεθα στήν πρόοδο καί στίς ἐφαρμογές τῆς ἐπιστήμης. Ποιός θά ἀρνηθεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται νά ἀξιοποιηθεῖ ἡ σύγχρονη τεχνολογία γιά τήν καλύτερη λειτουργία τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τήν ἐξυπηρέτηση τῶν πολιτῶν; Ἐπειδὴ ὅμως ζοῦμε σέ χώρα δημοκρατική, οἱ πολίτες εἶναι ἐλεύθερα λογικά ὄντα καί ἔχουν κάθε δικαίωμα νά ἐνημερώνονται καί νά ἐκφράζουν τήν γνώμη τους γιά θέματα πού τοὺς ἀφοροῦν. Δέν ἐπιτρέπεται, δηλαδή, νά μᾶς ἐπιβληθεῖ ἡ χρήση τῆς κάρτας χωρίς νά γνωρίζουμε τί

είναι αυτή, πώς θα λειτουργεί, ποιές συνέπειες θα έχει στην ζωή μας στο παρόν και μελλοντικά.

Καί πρώτα-πρώτα, πρέπει να διαχωρίζεται η κοινωνική, νομική, οικονομική, πολιτική και όποια άλλη πλευρά του θέματος από την θεολογική και πνευματική. Δεδομένου ότι βρισκόμαστε ακόμη στο στάδιο του σχεδιασμού, πρέπει πρώτα να μας κατατοπίσουν οι ειδικοί επιστήμονες. Να μας εκθέσουν το περιεχόμενο και την λειτουργία της κάρτας του πολίτη, τό εύρος της χρήσεώς της στην καθημερινή μας ζωή, καθώς και τις προοπτικές του ηλεκτρονικού συστήματος με την αλματώδη και απρόβλεπτη αναβάθμιση της τεχνολογίας. Να ακούσουμε τις προθέσεις της πολιτείας και τις συνέπειες που θα έχει η χρήση της κάρτας σε έθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, στο έγγυς και στο άπώτερο μέλλον. Έτσι θα αποκαλυφθεί αν είναι ακίνδυνη ή επικίνδυνη. Στην δεύτερη περίπτωση, δεν νομίζω ότι θα υπάρξει κανείς που θα θελήσει να την δεχθεί, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Καί φάνηκε ήδη αυτό από την «Δημόσια Διαβούλευση για την βέλτιστη αξιοποίηση της Κάρτας Πολίτη», την οποία είχε προκηρύξει τό Ύπουργείο Έσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στά τέλη του περασμένου έτους. Η άποψη των πολιτών ήταν σαφώς αρνητική και απορριπτική σε ποσοστό άνω του 90%.

Προξενεί έντύπωση τό γεγονός ότι, χωρίς να γίνει λόγος γι' αυτή την αρνητική θέση του λαού έναντι της

κάρτας του πολίτη, προκηρύχθηκε νέα διαβούλευση, η οποία θα διεξαγεται μέχρι 30/1/2011, όταν τό άρθρο αυτό θα έχει δοθεί ήδη στο τυπογραφείο. Τώρα όμως η διαβούλευση πιλοφορείται «Δημόσια Διαβούλευση για τό Σχέδιο Νόμου για την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση». Δεν αναφέρεται καν ο όρος «κάρτα του πολίτη». Εύλογα γεννιέται τό έρώτημα που αποβλέπει αυτή η αποσιώπηση. Μήπως στο να «θολώσει τά νερά» και να παραπλανηθεί ο λαός, ώστε να μην αντιδράσει στην καθιέρωση της κάρτας;

Τονίζονται επίσης μέ έμφαση τά ώφέλη που θα φέρει η χρήση της κάρτας του πολίτη: Θα καταργήσει την γραφειοκρατία, καθώς σ' αυτήν θα ενσωματωθούν ο ΑΦΜ, ο ΑΜΚΑ, ο εκλογικός αριθμός, τό διαβατήριο, τό δίπλωμα οδήγησης, η κάρτα διέλευσης διοδίων, η κάρτα δημότη κ.ά. Όλες οι υπηρεσίες του Δημοσίου θα διασυνδέονται ηλεκτρονικά μέ την κάρτα του πολίτη, όποτε ο πολίτης εύκολα θα εξυπηρετείται παντού, ενώ παράλληλα θα περιορισθεί η φοροδιαφυγή, τό έγκλημα και κάθε παρανομία.

Καλά και ώραία ακούγονται όλα αυτά. Όστόσο, δεν πρέπει να άγνοήσουμε και τις αρνητικές επιπτώσεις που συνεπάγονται:

✓ Καί πρώτα-πρώτα, αποτιμήθηκε υπεύθυνα και οργανωμένα τό υπάρχον σύστημα συναλλαγής του πολίτη μέ την πολιτεία, άφοι στην διάθεσή του τίθενται και τά Κέντρα Έξυπνής Πολιτείας (Κ.Ε.Π.); Τί θα προσθέσει η ηλεκτρονική κάρτα;

✓ Ἡ χρήση τῆς κάρτας ἀποβλέπει στήν κατάργηση τοῦ νομίσματος. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὅποιος δέν θά ἔχει κάρτα, δέν θά μπορεῖ οὔτε νά εἰσπράττει οὔτε νά πληρώνει. Θά ὑφίσταται, δηλαδή, οἰκονομικό ἀποκλεισμό, μέ ὅλα τά συνεπακόλουθα.

✓ Ἐπειτα, ἐάν ἡ κάρτα τοῦ πολίτη πρόκειται νά ἀντικαταστήσει τήν χρησιμοποιούμενη ταυτότητα, ὁπότε θά περιέχει, ὅπως λέχθηκε, μόνο τά στοιχεῖα ταυτότητος, γιά ποιό λόγο νά γίνει ἡ ἀντικατάσταση; Ἄν πάλι περιέχονται ἐπιπλέον στοιχεῖα, ποιός ἐγγυᾶται ὅτι θά εἶναι μόνο αὐτά πού ἐξαγγέλλονται καί δέν θά «ἀποθηκεύονται» στήν κάρτα καί ἄλλα, ἐνδεχομένως εὐαίσθητα, προσωπικά στοιχεῖα (ιατρικός φάκελος, φορολογική-οἰκονομική κατάσταση, ἀγορές κτλ.), χωρίς μάλιστα νά τό γνωρίζει ὁ κάτοχος τῆς κάρτας; Μιλοῦμε, δηλαδή, γιά ὀλοκληρωτικό ἠλεκτρονικό φακέλωμα καί πλήρη ἀποϊεροποίηση τῆς προσωπικῆς ζωῆς. Καί νά σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι πρόσφατα καυχήθήκαμε γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπό τούς φακέλους κοινωνικῶν φρονημάτων, τούς ὁποίους πανηγυρικά ἔκαψε ἡ πολιτεία!

✓ Ἐξάλλου, ἡ ἠλεκτρονική διακυβέρνηση, στήν ὁποία παραπέμπει ἡ κάρτα τοῦ πολίτη, ἀπό ποιά κυβέρνηση θά ἀσκεῖται; Σέ ποιούς κυβερνήτες μποροῦμε νά ἐμπιστευθοῦμε, ὅταν ἡ χώρα μας τελεῖ ὑπό τόν ἔλεγχο καί τήν «κατοχή» τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου (ΔΝΤ); Καί ἀφοῦ γίνεται λόγος γιά παγκόσμια ἠλεκτρονική διακυβέρνηση, ποιοί εἶναι οἱ ἡγέτες οἱ ὁποῖοι θά διαχειρίζονται τά

εὐαίσθητα προσωπικά μας δεδομένα, πού θά περιέχονται στήν κάρτα; Καί ποιός μᾶς διαβεβαιώνει γιά τά πραγματικά φιλόανθρωπα καί φιλόχρηστα αἰσθήματα αὐτῶν τῶν ἡγετῶν;

✓ Λέγεται, ἐπίσης, ὅτι γιά νά ἀσφαλίσουμε τήν κάρτα καί νά μή τήν χάνουμε, πρόκειται στό μέλλον νά ἐμφυτεύεται στό χέρι ἢ στό μέτωπο τοῦ κατόχου, πράγμα πού φαίνεται νά παραπέμπει στό Ἄπ 13,16-17. Στήν περίπτωση αὐτή καί μέ τίς δυνατότητες πού ἐξασφαλίζει ἡ ραγδαία ἐξέλιξη τῆς τεχνολογίας, θά εἶναι δυνατή ἡ ἐπίδραση στίς πεποιθήσεις, στίς προτιμήσεις, στίς συνήθειές μας, στήν ἴδια τήν προσωπικότητά μας. Μπαίνουμε, δηλαδή, σέ μία ἀφόρητη ἠλεκτρονική δικτατορία.

✓ Καί μήπως μόνον οἱ ἀρμόδιοι κρατικοί ὑπάλληλοι θά ἔχουν πρόσβαση στήν κάρτα τοῦ πολίτη; Εἶναι γνωστός ὁ σάλος γιά τούς λεγομένους «χάκερς», διαφόρους τεχνολόγους, οἱ ὁποῖοι ἐρασιτεχνικά ἢ ἐπαγγελματικά «σπάζουν» τούς ἠλεκτρονικούς κωδικούς καί ἀποκτοῦν πρόσβαση σέ ξένα ἀρχεῖα. Ποιά ἀσφάλεια θά ἔχει ἔναντι αὐτῶν ἡ περιβόητη κάρτα; Ποιός ἐγγυᾶται ὅτι κάποιοι «χάκερς» δέν θά ἐπιχειρήσουν καί δέν θά κατορθώσουν νά «μποῦνε» στήν κάρτα, νά γνωρίσουν ἢ καί νά ἀλλοιώσουν τό περιεχόμενό της; Συνέβη ἤδη κάτι τέτοιο στήν Γερμανία καί μάλιστα μπροστά στά μάτια τῶν ἐκπληκτικῶν τηλεθεατῶν. Γι' αὐτό ὁ πρόεδρος τῆς ἐκεῖ μυστικῆς ἀστυνομίας κατηγόρησε τούς πολιτικούς ὅτι ἡ τεχνική μέ τήν ὁποία σχεδίασαν τίς νέες ταυτότητες εἶναι παιχνιδάκι γιά

τούς «ειδικούς», προκειμένου να αντλήσουν όποια στοιχεία θέλουν και να τα χρησιμοποιήσουν ανάλογα!... Η ίδια ή αστυνομία προειδοποιεί τους γερμανούς πολίτες ότι το νέο δημόσιο έγγραφο (ταυτότητα) εύκολα μπορεί να γίνει παιχνίδι στα χέρια των κακοποιών και συστήνει: «Μακριά τά χέρια σας από τις νέες ταυτότητες!».

✓ Η ίδια επιφυλακτικότητα εκδηλώνεται και σε άλλες χώρες της Ε.Ε., ή όποια -σημειωτέον- δεν απαίτησε την επίβολή της κάρτας του πολίτη. Η κυβέρνηση της Βρετανίας π.χ. απαντώντας στην απαίτηση των πολιτών -είχαν συγκεντρώσει 10.000 υπογραφές- αναγκάστηκε να αναστείλει την επίβολή της αντίστοιχης κάρτας του πολίτη και να αποσύρει το σχετικό νομοσχέδιο. Θα έπρεπε, εξάλλου, για μία δεκαετία να ξοδέψουν 835 εκατομμύρια λίρες, ποσό υπέρογκο για την οικονομική κρίση των ημερών μας.

✓ Αλλά και η ρουμανική κυβέρνηση αποφάσισε να αναβάλει «ἐπ' αόριστον» την εισαγωγή της ηλεκτρονικής ταυτότητας, της οποίας η εκδοση είχε σχεδιαστεί αρχικά για τον Ιανουάριο του 2003 και μετά από συνεχείς αναβολές (2006, 2009) επρόκειτο να αρχίσει με την είσοδο στο 2011. Αιτία της νέας αναβολής οι περιορισμένες τεχνικές και οικονομικές δυνατότητες της χώρας και η ανάγκη για «πιό απλουστευμένες διαδικασίες».

Πρόσφατη μελέτη της Deutsche Bank (Σεπτέμβριος 2010) παρουσιάζει την ποσοστιαία χρήση ηλεκτρο-

νικών ταυτοτήτων σε όρισμένες χώρες της Ε.Ε. Άν εξαιρέσουμε την Έσθονία, που αριθμεί 1.300.000 κατοίκους εκ των οποίων χρησιμοποιεί ηλεκτρονική ταυτότητα το 90%, και την Ισπανία, όπου το ποσοστό φθάνει στο 40%, σίς υπόλοιπες χώρες τά ποσοστά χρηστών είναι πολύ μικρότερα: Βέλγιο 30%, Σουηδία 28%, Λιθουανία και Πορτογαλία 12%, Φινλανδία περίπου 5%, Ιταλία 2%. Η ίδια μελέτη μᾶς πληροφορεί ότι η χρήση της ηλεκτρονικής ταυτότητας είναι προαιρετική σίς περισσότερες χώρες: Αυστρία, Βέλγιο, Φινλανδία, Λιθουανία, Σουηδία, Ιταλία. Γιατί, λοιπόν, στην δική μας χώρα, την καταταλαιπωρημένη από την ανεύθυνη διασπάθιση και την άγρια καταλήστευση του δημοσίου χρήματος, την ώρα που πετσοκόβονται οι φτωχοσυντάξεις και ψαλιδίζονται οι πενιχροί μισθοί, πρέπει να επιβληθεί η κάρτα του πολίτη; Σημειωτέον δέ ότι αυτό θά στοιχίσει μερικά εκατομμύρια ευρώ. Γιατί τόση σπουδή;

✓ Καί ένας τελευταῖος προβληματισμός: Αφοῦ ἡ κάρτα τοῦ πολίτη εἶναι ἕνα ηλεκτρονικό ἀρχεῖο βασισμένο σέ κωδικούς ἀριθμούς, θά περιέχει βεβαίως γραμμωτό κώδικα (bar code). Κάποιοι εἶπαν -κι ἄλλοι τό διέψευσαν- ὅτι ὡς βάση τοῦ γραμμωτοῦ κώδικα ἐπιλέχθηκε ὁ ἀριθμός 666. Εἶναι τό χξστ´, ὁ ἀριθμός τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀντιχρίστου, κατά τήν Ἀποκάλυψη, κεφ. 13. Παρ' ὅλο πού ἀπό πλευρᾶς τῆς πολιτείας δόθηκε ἡ διαβεβαίωση ὅτι μέ κανέναν τρόπο δέν θά περιέχεται αὐτός ὁ ἀριθμός στήν κάρτα, ὑπάρχουν σοβαρές ὑπο-

ψίες ὅτι τελικά δέν θά τηρηθεῖ ἡ διαβεβαίωση. Ἔτσι, πολλοί χριστιανοί ἀντιδροῦν στήν χρήση τῆς κάρτας, διότι δέν θέλουν νά φέρουν τόν προκλητικό αὐτόν ἀριθμό. Δέν εἶναι τῆς ὥρας νά παρουσιάσω τίς μαρτυρίες τῶν ἐρμηνευτῶν πατέρων πού ἐξηγοῦν ὅτι ὁ ἀριθμός 666 εἶναι κοινός ἀριθμός καί σέ τίποτε δέν διαφέρει ἀπό ὅλους τούς ἄλλους. Ὡστόσο, καί μόνο πού ἐνοχλεῖ ἕναν μεγάλο ἀριθμό πολιτῶν, δέν θά ἔπρεπε νά συνδεθεῖ μέ τήν κάρτα. Δέν εἶναι δυνατόν τό ἠλεκτρονικό σύστημα νά λειτουργεῖ ἀποκλειστικά καί μόνο μέ τό 666!

Δέν ἔχει καμία σατανική δύναμη οὔτε μαγική ἐνέργεια τό 666. Δέν φέρνει γρουσουλιά οὔτε γούρι. Παρά ταῦτα, ὅταν ἡ δημοκρατική πολιτεία μας σέβεται ὡς ἀντιρρησίες συνειδήσεως τούς μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, πού ἀρνοῦνται νά πιάσουν ὄπλο καί φροντίζει νά βρίσκει γι' αὐτούς ἐναλλακτικές λύσεις, γιατί νά μήν ἱκανοποιήσῃ καί τό αἶτημα ἐκείνων πού γιά λόγους συνειδήσεως δέν θέλουν τόν ἀριθμό αὐτό; Ἡ ἀπόταξη ἀστυνομικῶν ἀπό τίς τάξεις τῆς ΕΛ.ΑΣ, ἐπειδὴ αὐτοί γιά λόγους συνειδήσεως ἀρνήθηκαν νά παραλάβουν τίς νέες ἠλεκτρονικές ἀστυνομικές ταυτότητες, εἶναι -τό λιγότερο- ἄδικη. Ὅφειλε προηγουμένως ἡ πολιτεία νά τούς κατατοπίσει μέ πειστικά ἐπιχειρήματα ὅτι ἡ προτεινόμενη ταυτότητα δέν περιέχει αὐτά πού φοβοῦνται, ἢ νά δώσει κάποια χρονικά περιθώρια ὥστε ἡ Ἐκκλησία μέ τούς πνευματικούς πατέρες νά διαφωτίσει τούς ἀνθρώπους καί νά μή χάσουν

τήν δουλειά τους. Μήπως ἡ ἐσπευσμένη ἀπόταξη ἀποβλέπει στόν ἐκφοβισμό, προκειμένου νά καμφθεῖ κάθε ἀντίδραση;

Ἀπό ὅσα ἤδη ἀνέφερα, φαίνεται ὅτι ἡ χρήση τῆς κάρτας τοῦ πολίτη θά ἐπιφέρει τόσο σοβαρό πλῆγμα στήν προσωπική ἐλευθερία καί στήν ἴδια τήν ὑπόστασή μας ὡς ἀνθρώπων, ὥστε δέν θά ἔπρεπε νά γίνει ἀποδεκτὴ ἀκόμη κι ἂν εἶχε πάνω της ὄχι τό 666 ἀλλά π.χ. τόν ἀριθμό τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (888) ἢ τήν εὐγενέστερη καί ἱερότερη παράσταση, τόν τίμιο σταυρό! Μήπως καί τά ἐνεργούμενα σκοτεινῶν δυνάμεων (μάγισσες κτλ.) δέν κάνουν τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ γιά νά ἐξαπατοῦν τούς ἀνυποψίαστους; Πολύ περισσότερο, ἐννοεῖται, ἀπορρίπτεται ἡ χρήση τῆς ἐν λόγω κάρτας, ἂν ἀποδειχθεῖ ὅτι κρύβει κάτι τό ὁποῖο ὑπονομεύει τήν πίστη μας καί προσβάλλει τήν χριστιανική μας ἰδιότητα. Πρὸς τό παρόν εἶναι βέβαιο ὅτι ἀπειλεῖ καί προσβάλλει τήν προσωπική μας ζωὴ καί τήν ἀνθρώπινη ὑπόστασή μας. Αὐτό μᾶς κρατᾷ σέ ἀγωνία καί προσευχόμαστε ὁ Κύριος νά δώσει τόν φωτισμό του, ὥστε νά μήν ἐπαναπαυόμαστε οὔτε νά ἀποπροσανατολιζόμαστε. Μέ ἐγρήγορη καί ἐτοιμότητα νά διασφαλίσουμε τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Εἶναι τό μέγα ἀγαθὸ πού φύτευσε στήν ὕπαρξή μας ὁ Θεός, κατοχύρωσε μέ τήν σταυρική του θυσία ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί διατηρεῖ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἡ Ἐκκλησία του.

Στέργιος Ν. Σάκκος



ΕΚΚΛΗΣΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Στό προσκήνιο της έπικαιρότητας ήλθαν για λίγο κάποια εκκλησιαστικά πρόσωπα, τά όποια τάραξαν τά λιμνάζοντα ύδατα της κοινωνίας μας.



Τό πρώτο είν-
ναι ό σεβασμιώ-
τατος μητρο-
πολίτης Σισανί-
ου καί Σιατίστης
Παύλος. "Όταν
στis άρχes του
περασμένου Ό-
κτωβρίου πα-
ρουσίασε είσή-

γησή του μέ θέμα τή σοβούσα στην έλλη-
νική κοινωνία κρίση, ουδεις άσχολήθηκε μέ
τό θέμα. Θά μπορούσε ή θαυμάσια αυτή
είσήγηση νά παραμείνει άγνωστη, άν ή
Ίεραρχία δέν αποφάσιζε (δόξα τῷ Θεῷ) νά
δημοσιεύσει περίληψή της σέ φυλλάδιο μέ
τίτλο «Πρός τό λαό». Τό φυλλάδιο αυτό
προκάλεσε τήν αντίδραση κάποιων ΜΜΕ,
τά όποια ως θεματοφύλακες, μέ τό άζη-
μίωτο βέβαια, της Πολιτείας δυσανασχέ-
τησαν για τήν αυστηρή γλώσσα του κει-
μένου. Δέν στράφηκαν στην ούσία, ούτε
καί άντιρρήσεις της προκοπής προέβα-
λαν. Περιορίστηκαν άπλως νά έπισημά-
νουν ότι ή γλώσσα του κειμένου είνai
σκληρή. Πάλι καλά, διότι θά μπορούσαν,
άν διέθεταν μεγαλύτερη φρόνηση, νά ά-
φηναν τό κείμενο άσχολιάστο νά φθαρεί
άπό τό χρόνο. Δημοσιεύουμε άποσπάσμα-
τα της είσήγησης, ώστε νά δώσουμε ά-
φορμή για άναζήτηση καί μελέτη αυτής.

«Μιά ματιά στον τρόπο μέ τον όποιο
εξελίχθηκαν τά πράγματα στον τόπο μας
δημιουργεί τήν βεβαιότητα ότι έφαρμό-
στηκε ένα οργανωμένο σχέδιο μέ τήν συμ-
μετοχή πολιτικών δυνάμεων του τόπου

μας, τό όποιο μάς όδήγησε στην σημερινή
αίχμαλωση της πατρίδος μας σέ άλλότρι-
ες δυνάμεις, οι όποιες επιβάλλουν τον δικό
τους τρόπο διακυβέρνησης, καί μέ τά έδώ
όργανά τους επιχειρούν νά αλλοιώσουν
τήν πολιτισμική ταυτότητα του τόπου
μας...

Είνai καί άλλες χώρες που εύρίσκονται
σέ δεινή οικονομική θέση καί λαμβάνουν
σκληρά οικονομικά μέτρα, δέν εύρίσκονται
όμως στην ίδια άνυποληψία στην όποία
εύρίσκεται ή χώρα μας. Πρόκειται για ένα
διεθνή διασυρμό καί χλευασμό της πατρί-
δας μας καί των κατοίκων της, που τραυ-
ματίζει τήν έθνική μας αξιοπρέπεια...

Η αίτία του διασυρμού όφείλεται στα
ψευδή στοιχεία, τά όποια έδιναν στην
παγκόσμια κοινότητα καί στα άρμόδια
ευρωπαϊκά όργανα οι ύπεύθυνες -ύποτί-
θεται- ελληνικές κυβερνήσεις. Μιά συνει-
δητή προσπάθεια εξαπάτησης, τήν όποία
έάν έκανε ένας άπλός Έλληνας πολίτης
άπέναντι στο ελληνικό δημόσιο, θά όδη-
γείτο σέ δικαστική κρίση καί καταδίκη.
Μιά τέτοια συμπεριφορά έξέθεσε διεθνώς
τή χώρα μας, τραυμάτισε καίρια τήν αξιο-
πρέπεία της καί μάς ευτέλισε ως λαό στην
διεθνή κοινότητα...

Όλα αυτά τά νοσηρά φαινόμενα δεί-
χνουν έν τέλει τήν άληθινή ποιότητα της
κρίσης, ή όποία είνai πνευματική καί έχει
σάν καρπό της
τήν οικονομική».

Τό δεύτερο
πρόσωπο είνai ό
σεβασμιώτατος
μητροπολίτης
Πειραιώς Σερα-
φείμ. Κληθείς σέ
τηλεοπτική έκ-



πομπή απέκάλεσε «γραικύλους» όσους άπεργάζονται τήν άποδόμηση του νέου έλληνισμού ύπακούοντας στά άφεντικά που χαράζουν τή διεθνή πολιτική! Οί διευθύνοντες τήν έκπομπή θορυβήθηκαν σφόδρα καί έπισήμαναν ότι καταθέτοντας τέτοιες άπόψεις ένας μητροπολίτης εξέρχεται των όρίων δικαιοδοσίας ενός κληρικού. Δέν συνειδητοποιήσαν ότι άποφαινονται ως είσαγγελείς στερώνοντας τήν έλευθερία των κληρικών καί ύποβιβάζοντας αυτούς σέ πολίτες δεύτερης κατηγορίας! Ό μητροπολίτης άπτόητος τόνισε ότι ό εκκλησιαστικός λόγος είναι «προδρομικός», δηλαδή έλεγκτικός των άρχόντων. Δέν δίστασε μάλιστα νά άναφερθεϊ στό ρόλο που διαδραματίζουν στήν πολιτική σκηνή οί μασονικές στοές, οί όποιες λειτουργούν παρατύπως ως ιδρύματα κοινωνικού χαρακτήρα. Άκολούθως έγινε πίο σαφής τονίζοντας ότι πίσω άπό τήν επιχειρούμενη παγκοσμιοποίηση δρών είναι ό διεθνής σιωνισμός. Οί δημοσιογράφοι νόμισαν πώς βρήκαν πάτημα καί άμέσως ρώτησαν γιατί δέν άποδέχεται ως θεάρεστο τό έργο του Χίτλερ. Είναι άστοιχείωτοι ή άνεγκέφαλοι όσοι ταυτίζουν τόν πολύπαθο έβραϊκό λαό μέ τόν σιωνισμό; Ούτε τό ένα ούτε τό άλλο. Είναι γραικύλοι! Ό σεβασμιώτατος Σεραφεΐμ, άφου ύπογράμμισε ότι ή Έκκλησία δέν είναι δυνατόν νά άποδεχθεϊ τήν όποιαδήποτε μορφή βίας κατά του άνθρωπίνου προσώπου, τόνισε ως κατακλείδα κάτι τό έξαιρετικά ενδιαφέρον καί σημαντικό: Τό τραπεζικό σύστημα είναι άλωμένο άπό τόν διεθνή σιωνισμό! Άσφαλώς καί δέν είναι είδηση αυτό, καθώς όλοι γνωρίζουμε ότι οί Ρότσιλντ, Ροκφέλλερ καί Σόρος δέν είναι... Λάπωνες. Άλλο όμως νά γνωρίζεις καί νά σιωπᾶς ύποτασσόμενος καί άλλο ευθαρσώς νά καταγγέλλεις τούς δυνάστες ενώπιον γραικύλων. Ό είδηση, όπως πληρο-

φορήθηκα, έκανε τό γύρο του κόσμου καί κάποιοι όρθόδοξοι κληρικοί στό έξωτερικό έσπευσαν νά διαχωρίσουν τή θέση τους τονίζοντας ότι μέ τούς Έβραίους δέν τούς χωρίζει τίποτε, τρανή άπόδειξη ότι ή είδηση άναμεταδόθηκε στρεβλωμένη.

Τό τρίτο πρόσωπο είναι ό σεβασμιώτατος μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Όρεμίας. Αυτός εκλήθη στή Δημητσάνα νά εύλογήσει τή νέα δημαρχιακή άρχή καί έτοιμαζόμενος για τόν Όγιασμό έδέχθη «έπίθεση» άπό «έκσυγχρονιστή» άθεο, ό όποιος έπίσημανε ότι δέν ύπάρχει νομοθετική διάταξη περί Όγιασμού. Ό σεβασμιώτατος Όρεμίας άπώλεσε τήν ψυχραιμία του καί έστράφη κατά του άντιδράσαντος τονίζοντας ότι ή Δημητσάνα είναι πατρίδα του άγίου Γρηγορίου του Ε΄ καί ότι ό ίδιος έμεινε όρφανός, καθώς ό πατέρας του έπεσε ήρωικώς μαχόμενος κατά τόν έλληνοϊταλικό πόλεμο.

Ό άποχώρησή του άπό τήν αίθουσα φάνηκε νά δίνει τή νίκη στόν τολμηρό άθεο, ό όποιος γνώριζε ότι άποτελεϊ άσημαντη μειονοψηφία μεταξύ των παρευρισκομένων. Οί πολλοί άντέδρασαν διπλωματικά θέλοντας νά θέσουν τέρμα στό έπεισόδιο, όχι νά όρίσουν τή θέση της Έκκλησίας στό κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι.

Τά έπεισόδια των τύπων που προαναφέραμε θά πληθαίνουν μέ τήν πάροδο του χρόνου. Είναι έτοιμη ή Διοίκουσα Έκκλησία νά άντιμετωπίζει τίς προκλήσεις;

Άπόστολος Παπαδημητρίου



Ὁ ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

τοῦ Ἰω. Χααραλαμπάκη*

Τή μεγάλη πνευματική ἐπίδραση σ' ὁλόκληρη τήν κοινωνία τῆς περιοχῆς τήν ἀσκοῦσε ἡ παρουσία τοῦ μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας Αὐγουστίνου. Προσωπικά πιστεύω ὅτι ἡ παρουσία του καί μόνη στόν εὐαίσθητο καί πολύπαθο αὐτό χῶρο τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας ἀποτελοῦσε εὐλογία Θεοῦ. «Υπάρχουν ἄνθρωποι πραγματικά ὡκεανοί», γράφει κάπου ὁ Β. Οὐγκώ. Ἕνας τέτοιος ὡκεανός εἶναι καί ὁ ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Καντιώτης. Ὁκεανός πίστεως. Ὁκεανός θάρρους. Ὁκεανός αὐταπάρνησης. Ὁκεανός προσφορᾶς πρὸς τόν συνάνθρωπο. Ὁκεανός καθαρότητος ψυχῆς. Ὁκεανός ἀγάπης. Ὁκεανός παρρησίας καί σθένους. Ὁκεανός χρηστότητας. Ὁκεανός ἀγιότητος. Ὁκεανός φιланθρωπίας. Ὁκεανός φιλοπατρίας!

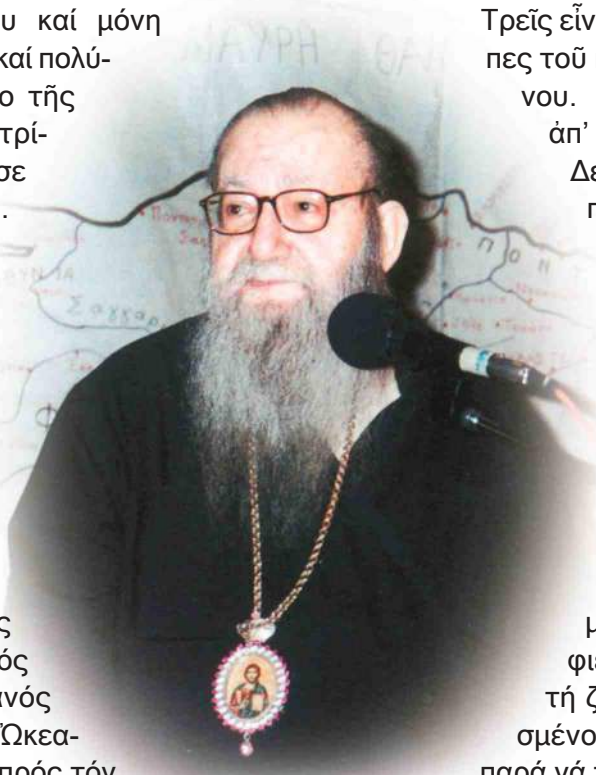
Θεωρῶ εὖνοια τοῦ Θεοῦ τό γεγονός ὅτι βρέθηκα κοντά στόν πνευματικό αὐτόν ὡκεανό καί ἄκουσα τούς παφλασμούς τῶν κυμάτων του, δροσίστηκα ἀπό τήν ἰδιοῦχο αὔρα του, πα-

ρακολούθησα ἀπό κοντά τούς κυματισμούς τοῦ πνεύματός του καί γεύθηκα τό ἀλάτι τοῦ λόγου του. Κυματισμοί πού ἀνάβρυζαν ἀπό μιά καρδιά γεμάτη Χριστό καί Ἑλλάδα.

Τρεῖς εἶναι οἱ μεγάλες ἀγάπες τοῦ πατρός Αὐγουστίνου. Πρώτη καί πάνω ἀπ' ὅλες ὁ Χριστός. Δεύτερη ἡ Ἑλληνική πατρίδα καί ὅτι αὐτή περικλείει ὡς ἰδέα καί ὡς Ἔθνος. Τρίτη ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ πλασμένος. Σ' αὐτές τίς τρεῖς μεγάλες ἀγάπες ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τή ζωή του, ἀποφασισμένος νά τή θυσιάσει παρά νά τίς προδώσει.

Μιά τέτοια ὑπαρξη δέν ἦταν δυνατό παρά νά ἀγγίξει βαθιά τήν ψυχή μου. Παρακολουθοῦσα τούς ἀγῶνες καί τήν ἀγωνία του γιά ἕναν κόσμο καλύτερο, γιά τόν ἐξευγενισμό καί τήν ἠθική ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου, γιά μιά κοινωνία δικαιοσύνης καί ἀγάπης καί ἐνιωθα πώς εἶχα χρέος νά σταθῶ κοντά του μέ εἰλικρίνεια καί ἐντιμότητα.

Ὁ Δεσπότης, φωτισμένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, διεῖδε καί ἐκτίμησε τά



αισθήματα πού έτρεφα για τήν αγιότητα του. Μέ τοποθέτησε, λοιπόν, στήν καρδιά του ως ένα ειλικρινή φίλο του. Κι αυτό για μένα ήταν μεγάλη τιμή.

Ήταν πολλές οι ξεχωριστές συναντήσεις πού είχα μαζί του, μέ δική του πρωτοβουλία τίς περισσότερες φορές. Καθισμένος μπροστά στό λιτό γραφείο του τόν άκουα νά μιλά για τή ζωή του, τούς άγώνες του, τήν άγωνία του για τήν τύχη του κόσμου γενικότερα και ειδικότερα για τήν πορεία του έθνους μας, για τόν Χριστό, τήν πίστη μας, τούς προγόνους μας και θαύμαζα τήν καθαρότητα τής σκέψης του, τόν πλοῦτο τών γνώσεών του, τήν παιδικότητα τής καρδιάς του, τήν ειλικρίνειά του, τήν ανιδιοτέλεια και τό πνεῦμα τής θυσίας πού αναδυόταν από τά βάθη του εἶναι του, τήν απλότητα του χαρακτήρα του, τήν ευγένεια τής ψυχής του.

Μελετητής βαθυστόχαστος τής αρχαίας ελληνικής γραμματείας, αναφερόταν συχνά στους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, τούς τραγικούς και τούς ποιητές, πού τούς θεωρούσε προάγγελους τής χριστιανικής αλήθειας και πίστης.

Συχνά αναφερόταν στό περίφημο απόσπασμα του Προμηθέα Δεσμώτη του Αίσχύλου, πού προφήτευε τόν έρχομό του Χριστού: «Πήγαινε νά πείς στό Δία πώς τίποτα δέ θά μέ κάνει νά πῶ τό όνομα Έκείνου πού θά τόν ξεθρονίσει». Πολλές φορές επίσης αναφερόταν στήν προφητική φυσιογνωμία του Σωκράτη, πού δέν πίστευε στα είδωλα και θεωρούσε τούς Αθηναίους κοιμώμενους μέχρις ότου ό Θεός στείλει ένα Λυτρωτή.

Κάποτε βρεθήκαμε κι οι δύο στήν

Αθήνα, εκείνος για θέματα τής Εκκλησίας κι εγώ για υπηρεσιακούς λόγους. Όταν έμαθε ότι βρισκόμουν κι εγώ στήν πρωτεύουσα, μου τηλεφώνησε για νά μου πεί πώς μπορούσε, αν ήθελα, νά μέ πάρει στό αυτοκίνητό του και νά συνταξιδέψουμε κατά τήν επιστροφή μας στή Φλώρινα. Δέχθηκα μέ ευχαρίστηση τήν πρόσκλησή του κι έτσι βρεθήκαμε νά συνταξιδεύουμε από τήν Αθήνα για τή Φλώρινα μέ τό ίδιο αυτοκίνητο. Στό τιμόνι ήταν ένας από τούς άφοσιωμένους στό Δεσπότη νέους, ενώ ό ίδιος καθόταν στή θέση του συνοδηγού. Στήν πίσω από εκείνον θέση καθόμουν εγώ. Φίλος τής μελέτης όσο λίγοι, δέν άφησε τό χρόνο του ταξιδιού νά περάσει άνεμετάλλευτος. Αφοῦ ανταλλάξαμε κάποιες σκέψεις για τά θέματα πού ήταν στήν επικαιρότητα και προκαλούσαν τό ενδιαφέρον μας, ό Δεσπότης πήρε από μία μικρή τσάντα πού είχε μαζί του ένα βιβλίο και άφοσιώθηκε στή μελέτη του. Νόμισα ότι διάβαζε κάποιο εκκλησιαστικό ή θρησκευτικό βιβλίο. Κι ήταν μεγάλη ή έκπληξή μου όταν μου άποκάλυψε ότι διάβαζε τούς «Νεκρικούς Διαλόγους» του Λουκιανού.

Βρισκόμουν κάποια μέρα στό γραφείο του, όταν ήρθε νά τόν δεί μία αντιπροσωπεία μαθητῶν μέ τό γυμνασιάρχη τους, ενός γυμνασίου τής Θεσσαλονίκης πού πραγματοποιούσε επιμορφωτική έκδρομή στους νομούς τής Δυτικής Μακεδονίας. Αφοῦ τούς είπε κάποια ενθαρρυντικά λόγια για τίς προσπάθειες πού καταβάλλουν για τή μόρφωσή τους και τούς έδωσε τήν ευχή και τήν εύλογία του, άπευθυνόμενος στό γυμνασιάρχη του λέει:

- Κύριε γυμνασιάρχα, εἶναι βέβαια



(B)

Ψαλμός 1ος: Ὁ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος

ἀγαθοῦ.

Ὁ ψαλμός παρουσιάζει ποιό εἶναι τό πρώτο καί μεγάλο ἀγαθό. Ποιό νά εἶναι ἄραγε; Θά περιμέναμε ἴσως νά ἀναφερθεῖ ἡ ἐλεημοσύνη ἢ ἡ μετάνοια. Ὑπάρχουν, πράγματι, πολλά μεγάλα καί σπουδαῖα ἔργα. Ἀλλά ὁ ψαλμός προβάλλει αὐτό πού εἶναι ἡ ρίζα ὅλων· αὐτό πού καί τή μετάνοια καλλιεργεῖ καί τά καλά ἔργα καρποφορεῖ καί τόν ἄνθρωπο τόν ὁδηγεῖ στήν τελειότητα. Εἶναι ἡ μελέτη καί ἡ ἐφαρμογή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τό βρίσκουμε στό νόμο του, στήν ἁγία Γραφή. Γι' αὐτό ὁ ψαλμός λέγει «ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τό θέλημα αὐτοῦ, καί ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καί νυκτός».

Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-

πολύ ωφέλιμες οἱ ἐκδρομές, γιατί ἐκτός τῆς ψυχαγωγίας ἔχουν καί ἐπιμορφωτικό περιεχόμενο καί σεῖς τώρα ἐφαρμόζοντες τό «γνώθι» Φλώρινα, «γνώθι» Καστοριά, «γνώθι» Κοζάνη, κλπ. ὁδηγεῖτε τά παιδιά νά γνωρίσουν διάφορους τόπους. Ὑπάρχει ὅμως καί τό «γνώθι σαυτόν», πού ἔχει πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἀπό τό νά γνωρίσεις ἕναν τόπο. Σ' αὐτό τά ὁδηγεῖτε; Ὁ καημένος ὁ γυμνασιάρχης, πού δέν πε-

ρίμενε μιά τέτοια ἐρώτηση, ἔμεινε σιωπηλός καί προβληματισμένος.

(Από τό βιβλίο «Θέματα Παιδείας»)

* Ὁ κ. Ἰω. Χαραλαμπίκης ὑπηρέτησε στήν Φλώρινα ὡς ἐπιθεωρητής Δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως. Εἶναι συνταξιούχος γενικός διευθυντής τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ὁρησκευμάτων.

νος πού χαρά του, λαχτάρα του, ἀπόλαυσή του δέν ἔχει τίποτε ἄλλο, οὔτε τό χρήμα οὔτε τίς ἡδονές οὔτε τή δόξα οὔτε ἄλλα ἐπιτεύγματα, ἀλλά ἓνα: τό θέλημα τοῦ Κυρίου. Πῶς θά ἐκτελέσει τό θέλημα τοῦ Κυρίου. Πῶς θά εἶναι κοντά στόν Κύριο. Πῶς θά κάνει τά χατίρια τοῦ Κυρίου. Πῶς ὁ κόσμος τῆς σκέψεώς του, τοῦ συναισθήματός του, τῆς βουλήσεώς του θά στρέφονται γύρω ἀπό ἓναν ἄξονα: τόν Κύριο καί τήν ἀγάπη του, τόν Κύριο καί τό θέλημά του. Ὁ ἀλκοολικός σκέπτεται συνεχῶς τό ἀλκοόλ, ὁ φιλάργυρος τά χρήματα, ὁ ναρκομανής τά ναρκωτικά, ὁ φιλήδονος τίς ἡδονές, ὁ φιλόδοξος τή δόξα, ὁ καθένas τούς θησαυρούς του. Ὁ μακάριος καί εὐτυχισμένος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἔχει ὡς μεγάλο του θησαυρό τή θεία ἀποκάλυψη, τά λόγια τοῦ Κυρίου, τήν ἀγάπη καί τό θέλημα τοῦ Κυρίου. Αὐτό σημαίνει ἡ ἔκφραση «ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τό θέλημα αὐτοῦ». Ἀντιστοιχεῖ σ' αὐτό πού λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος «συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ» (Ρω 7,22). Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι μιὰ μορφή τῆς παρουσίας του στή ζωή μας. Ὅποιος ἀγαπᾷ τόν Θεό εὐφραίνεται καί μέ τό νόμο του. «Ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με», λέγει ὁ Κύριος στους μαθητές του (Ἰω 14,21). Γι' αὐτό ὁ μακάριος ἄνθρωπος μελετάει μέρα καί νύχτα τό νόμο τοῦ Κυρίου· «ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καί νυκτός».

Πῶς ὁμως εἶναι δυνατόν νά μελε-

τοῦμε μέρα νύχτα τήν ἀγία Γραφή; Ὅπως τρεφόμαστε, καί ἡ τροφή μας γίνεται αἷμα, κύτταρα, ζωή, ἔτσι μπορούμε νά διαβάζουμε τήν ἀγία Γραφή, καί ὅλη τήν ἡμέρα ἡ περικοπή πού διαβάσαμε νά εἶναι τό μελέτημά μας, τό ἐντρύφημά μας, τό ἐγκαλλώπισμά μας, νά τήν ἔχουμε στή σκέψη μας, νά τήν ψιθυρίζουμε μέσα μας, νά τήν ἐπαναλαμβάνουμε στήν προσευχή μας, ὥστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νά γίνει αἷμα μας, ἀνάσα μας. Νά γίνει φρόνημά μας. Νά γίνει πυξίδα στήν πορεία μας, κριτήριο στίς συναλλαγές μας. Νά γίνει τό πᾶν στή ζωή μας. Ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀδιάλειπτη μελέτη τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Ὁ νοῦς προσηλώνεται σ' αὐτόν καί τόν ἀναλογίζεται διαρκῶς, ὅπως τό πρόβατο ξαναφέρνει στό στόμα του καί ξαναμασάει (μηρυκάξει) τήν τροφή του.

Ὅπως διατυπώνεται στόν ψαλμό ἡ φράση «ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου», ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἰκονογραφεῖται σάν ἓνα λιβάδι. Μέσα σ' αὐτό βόσκουν τά λογικά πρόβατα μέρα καί νύχτα. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, δηλαδή, διαγράφει ἓναν χῶρο. Μέσα σ' αὐτόν τό χῶρο κινοῦνται οἱ πιστοί. Αὐτή εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα μέσα στήν ὁποία ἀναπνέουν, ὥστε ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις καί οἱ ἐνέργειές τους νά ἐμπνέονται καί νά κατευθύνονται ἀπό τό θεῖο θέλημα. Ἔτσι ἀγγίζουν τή θεία μακαριότητα. Ἔτσι γίνονται οἱ πιό εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου!

Βενιαμίν



ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

*Μέ τούς άγγέλους τ' ούρανοῦ
σμίξαν οί μικροί
τοῦ Παιδικοῦ μας Σταθμοῦ.
Καί σάν άστέρια φωτεινά
σκόρπισαν μήνυμα χαρᾶς παντοῦ.*

**Πρότυπος
Βρεφονηπιακός Σταθμός
Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ**

**Γ. Μπαλόγλου 25 - Ξηροκρήνη
546 29 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. & FAX : 2310 554698
2310 521001**



Τό μήνυμα τῆς χαρᾶς σκορποῦν
καί οί κυρίες τοῦ τμήματος φιλαν-
θρωπίας τῆς Ἀδελφότητός μας. Ἐκ-
τός ἀπό τίς προγραμματισμένες
έβδομαδιαῖες ἐξορμήσεις σέ νοσοκο-
μεῖα τῆς πόλης, τά μέλη τῶν κύκλων
μελέτης τῆς ἀγίας Γραφῆς ἐπισκέ-
πτονται καί διάφορα ἱδρύματα δίδον-
τας τό «παρών» κοντά στόν πονεμένο
ἀδελφό. Τελικά δέν ξέρουμε ἄν πε-
ρισσότερη εἶναι ἡ χαρά πού δίνουν ἢ
αὐτή πού παίρνουν.



Τό ἴδιο μήνυμα τῆς χαρᾶς
καί τῆς ἐλπίδας τοῦ ούρανοῦ
θέλει νά μεταφέρει καί τό πε-
ριοδικό μας. Αὐτή τήν ἐπιθυμία
ἀνανέωσαν οί συνεργάτες του,
στήν πρώτη σύναξη τοῦ ἔτους
(2-1-2011).





Μᾶς χαροποίησε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπένειμε τό ἀργυρό μετάλλιο τῆς τάξης τῶν ἡθικῶν καί πολιτικῶν ἐπιστημῶν στήν ἡρωική δασκάλα κ. Χαρά Νικοπούλου «γιά τήν προσήλωσή της στό καθῆκον, τήν αὐταπάρνηση καί τήν ἐθνοπρεπῆ της στάση κατά τή διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας της» στό Μέγα Δέρειο τοῦ Ἑβρου κατά τὰ ἔτη 2004-2008.

Ἡ κ. Νικοπούλου κατά τήν ἀντιφώνησή της εἶπε ὅτι στό πρόσωπό της παρασημοφορήθηκε ἡ φιλοπατρία, ἡ διαμόρφωση θρησκευτικῆς, ἀλλά κυρίως ἐθνικῆς συνειδήσεως γιά τούς μαθητές, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει τή σκλαβωμένη Βόρειο Ἡπειρο, τή Μακεδονία, τῆς ὁποίας σήμερα ἡ ἐλευθερία τελεῖ ὑπό διαπραγμάτευση, τή Θράκη, τήν Κύπρο καί τούς ἐλεύθερους πολιορκημένους Ἑλληνες στόν Ἅγιο Παντελεήμονα. Καί κατέληξε: «Αὐτό τό μετάλλιο ἀνδρείας ἀποτελεῖ γιά μένα ἡθική δέ-

σμευση νά συνεχίσω μέ μεγαλύτερη πίστη τόν ἀγῶνα μου, μέχρι τήν τελική δικαίωση τοῦ ἔθνους μας. Τό ἀφιερώνω στά δικά μου πομακόπουλα τῆς Θράκης».

Μᾶς γεμίζει ἱκανοποίηση καί χαρά αὕτη ἡ τιμητική διάκριση τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Κι ἀκόμη, ὅσο στήν πολυπαθῆ παιδεία μας ὑπηρετοῦν «Χαρές», μποροῦμε νά χαιρόμαστε καί νά ἐλπίζουμε.

Θά περιορισθεῖ ἡ ἀσυνδοσία τῶν ΜΜΕ;

Μέ τό νέο προεδρικό διάταγμα 109/2010 ἄρθρο 27, πού ὑπαγορεύεται ἀπό τήν Ε.Ε., δίδεται τό δικαίωμα νά ὑποβάλλεται ἀναφορά στούς τηλεοπτικούς σταθμούς, ἐφόσον κάποιο πρόγραμμα τους θίγει ἔννομα συμφέροντά μας. Ἄν δέν ἀποκατασταθεῖ ἡ ἀλήθεια στήν ἴδια ἐκπομπή, ἐπιβάλλονται πρόστιμα.

Χρόνια τώρα τὰ τόσα κανάλια μας

μετέβαλαν σέ βοῦρκο τήν κοινωνία, ἀφοῦ πριόνισαν ἀξίες, κατεδάφισαν ἰδανικά καί παραδόσεις καί ἐπέβαλαν μέ τήν προβολή τῆς βίας, τῆς αἰσχροτήτας καί τῆς μονομεροῦς (παρα)πληροφόρησης νέα ἦθη καί ἔθη, προσβάλλοντας καί διαβρώνοντας πρωτίστως τήν οἰκογένεια καί τή νεότητα καί διασύροντας τήν Ἐκκλησία. Ἀρκετά μᾶς ταλάνισαν μέ ἀνύπαρκτα σκάνδαλα, Βατοπαῖδια καί Βαβύλῃδες, γρίπη τῶν χοίρων κ.ἄ. Νά ἐλπίζουμε ὅτι στήν Ἑλλάδα θά λειτουργήσει ἕνας τέτοιος νόμος, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ὁ τόπος ἀπό τή δικτατορία τῶν ΜΜΕ;

Ἀπλῶς ἄθεοι

ἡ διώκτες τῆς Ἐκκλησίας;

Δημιουργήθηκε ἤδη στήν πατρίδα μας ἡ πρώτη Ἑνωση Ἀθέων, ἡ ὁποία ἀναμένεται νά ἀποκτήσει καί νομική ὑπόσταση. Σκοπός της, «ἡ προώθηση τῆς ἐκκοσμίκευσης τῆς Πολιτείας, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἀνθρωπισμοῦ». Τά μέλη στή συντριπτική τους πλειονότητα προέρχονται ἀπό χριστιανικό καί ὀρθόδοξο περιβάλλον. «Διάβασα ὅλη τή Βίβλο καί ἔχω νά πῶ ὅτι ὁποῖος τή διαβάσει ὁλόκληρη γίνεται κατὰ 99% ἄθεος», δηλώνει κάποιο μέλος τους. Ὅλοι τους δηλώνουν ὀρθολογιστές καί δέν διστάζουν νά στηλιτεύσουν τούς ἱερεῖς. «Διδάσκουν ἀγάπη καί ταπεινοφροσύνη καί τούς βλέπεις νά εἶναι ἐξουσιομανεῖς καί ἄπληστοι», λένε.

Ἡ Ἑνωση πραγματοποίησε συγκέντρωση ἔξω ἀπό τόν μητροπολιτικό ναό τῆς Ἀθήνας ἀπαιτώντας τή φορολόγηση τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, μέ ἐπιστολή της στήν ὑπουργό Παιδείας κ. Ἀννα Διαμαντοπούλου, ζητεῖ νά διευκρινιστεῖ μέ ἐγκυκλίους στά σχολεῖα ἡ προαιρετική διδασκαλία τοῦ μαθήμα-

τος τῶν Θρησκευτικῶν. Κατέθεσε ἀκόμη ἀναφορά στό Συνήγορο τοῦ Πολίτη καί ἐρώτημα στήν Ἀρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα σχετικά μέ τό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος στά ἀπολυτήρια τοῦ Γυμνασίου.

Σύμφωνα μέ τά λεξικά, «ἄθεος» εἶναι αὐτός πού ἀρνεῖται τήν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ ὁμως δέν πρόκειται γιά ἀπλή ἄρνηση, ἀλλά γιά πολεμική κατά τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Καί μόνον ἡ καταδιωκτική μανία κατά τῆς πίστεως μας ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Χριστός ζῇ καί τούς ἐνοχλεῖ. Ἐκεῖνος εἶτε τούς ἀρέσει εἶτε ὄχι- καί πάλι θά νικήσει.

Μύηση στό μουσουλμανισμό

Τήν ἡμέρα πού οἱ μουσουλμάνοι κατέλαβαν τίς πλατείες τῆς Ἀττικῆς γιά νά προσευχηθοῦν, σέ νηπιαγωγεῖο τῶν Σεπολίων, ἐπειδή ἀνάμεσα στούς τριάντα μικρούς μαθητές τρεῖς ἦταν μουσουλμάνοι, οἱ δασκάλες ἀποφάσισαν νά τούς διδάξουν τί εἶναι τό μπαϊράμι. Κάποια στιγμή ἐφανίστηκαν στό νηπιαγωγεῖο οἱ γονεῖς τῶν μουσουλμανόπαιδων, γιά νά προσευχηθοῦν μαζί τους! Τά νήπια, ἀντιμετωπίζοντας τό περιστατικό σάν παιχνίδι, ἔπεσαν στό ἔδαφος προσκυνώντας τόν Ἀλλάχ.

Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι μέ τήν εὐαίσθητη συνείδηση, πού ἀγωνίζονται γιά τήν κατάργηση τῶν Ἀγιασμῶν στά σχολεῖα καί τήν ἀποκαθήλωση τῶν εἰκόνων τους; Πῶς ἀνέχονται, στήν πιό τρυφερή μάλιστα ἡλικία, τή μύηση στό μουσουλμανισμό; Μονάχα ὅ,τι μυρίζει Ὁρθοδοξία τούς προκαλεῖ;

Συμπέρασμα: Ἐπιβάλλεται νά ἐπαγρυπνοῦμε γιά τήν ἀγωγή πού δέχονται τά παιδιά μας στό σχολεῖο.



Εὐχαριστῶ, μητέρα!

Στήν παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἡ γιορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι συνυφασμένη μέ τή γιορτὴ τῆς χριστιανῆς μητέρας, πού ἀγωνίζεται μέ τήν πολυτεκνία καί κυρίως μέ τήν καλλιτεκνία τῆς νά εὐαρεστήσει στόν Θεό.

Ἀπόψε ὅμως ὁ νοῦς μου σταματᾷ σέ μιὰ μανούλα πού ὑπακούοντας στίς ἐντολές Του ἔβαλε τή ζωή τοῦ παιδιοῦ της πάνω ἀπό τή δική της, κρατώντας ἄσβεστη τήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη.

Γιά αὐτήν δέν μιλοῦν τά χεῖλη, ἀλλὰ μιᾶ ἢ καρδιά!

Τή βλέπω πού μερόνυχτα ὁλόκληρα στό θάλαμο κάποιου νοσοκομείου ξαγρυπνᾷ δεόμενη στό προσκεφάλι τοῦ ἄρρωστου παιδιοῦ της. «Ἐν μιᾷ νυκτί» λευκάνθηκαν τά μαλλιά της στό ἄκουσμα τῆς διάγνωσης πώς τό παιδί της δέν θά γίνει ποτέ καλῶ... Κι ἐκείνη φροντίζει τό παιδί πού ποτέ δέν μεγάλωσε, πού ποτέ δέν τή φώναξε «μητέρα»... Διακονεῖ μέ αὐτοθυσία, μέ ὑπομονή, μέ προσευχή. Χωρίς ὥράριο, χωρίς ὅρια, χωρίς ὅρους. Καί ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς κρίσης, θά προσέλθει μέ παρρησία μπροστά στό θρόνο τοῦ Κριτῆ ἔχοντας τό ἄρρωστο παιδί της στήν ἀγκαλιά.

Ἡ μάνα, προσφορά στόν Θεό ὡς θυμίαμα εὐωδιστό, ὡς θυσία ζῶσα. Καί τό ἀντίδωρο σ' αὐτή τήν προσφορά θά εἶναι τά ἱλὸγια τοῦ Μεγάλου Κριτῆ: «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου...». Τό τετραπληγικό, ἄρρωστο παιδί θά ἀπολαμβάνει τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ὡς σίγουρος οὐρανοπολίτης καί θά μεσιτεύει στόν Πατέρα γι' αὐτήν πού σέ ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή του ὑπῆρξε ὁ φύλακας ἀγγελός του.

Βλέπω τή μητέρα πού χύνει δάκρυα γιατί δέν πρόλαβε νά σφίξει στήν ἀγκαλιά της τό ἐπὶ μήνες κυοφορούμενο ἔμβρυο. Κατέβαλε κάθε προσπάθεια. Μέ πόνο, μὰ ἀγόγγυστα ἀποδέχεται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δέν πρόλαβε νά ἀκούσει τή λέξη «μητέρα»...

Κοιτῶ τή μανούλα ἐκείνη πού τό βρέφος της ἀπολαμβάνει τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν στό χορό τῶν ἀγγέλων. Ἡ καρδιά της «σχίστηκε» μὰ ἔσκυψε μέ ὑπακοή τό

κεφάλι λέγοντας «τό σόν θέλημα γενέσθω καί μή τό ἐμόν». Τό μικρό της ἀγγελουδι ἐτοιμαζόταν νά ψελήσει τή λέξη «μητέρα»...

Μάνες πού ποτέ δέν ἄκουσαν τή χιλοειπωμένη λέξη, τή λέξη «μητέρα»... Πόνος, θλίψη, στενοχώρια, κάποιες φορές ἴσως καί ἀπόγνωση, μά ταυτόχρονα καί ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ! Ἡ ἀποδοχή καί ἡ ἀνευ ὄρων παράδοση στόν Δωρητή τῆς ζωῆς... Ἡ δύναμη τῆς πίστεως, ἡ ζωντανή ἐλπίδα, ἡ ἐφαρμοσμένη ἀγάπη... Ἡ θυσία πού προσελκύει χάρι καί ἔλεος...

Ἀπόψε, παραμονή τῆς Ὑπαπαντῆς, θέλω νά ἐναποθέσω στά χέρια τῆς Μεγάλῃς Μητέρας μας ὅλες αὐτές τίς χριστιανές μάνες, πού πόνεσαν καί ἐκλαψαν γιά τά παιδιά τους. Ἐκείνη τίς νιώθει, τίς ἀφουγκράζεται, τίς ἐνισχύει...

Μέ δέος καί σεβασμό στέκομαι μπροστά σ' αὐτές τίς μητέρες -καί μαζί μου τά παιδιά τους- καί καταθέτω ὅ,τι δέν μπόρεσαν ἢ δέν πρόλαβαν τά ἀσθενικά, ἀγέννητα παιδικά χεῖλη νά ἐκφράσουν. Καί τώρα, μέσα ἀπό μιὰ ἀλλήλῃ διάσταση, τραγουδοῦν σ' αὐτήν πού τούς χάρισε τή ζωή...

Εὐχαριστῶ

γιά τίς ἀτελείωτες μέρες φροντίδας,
γιά τίς βαθιές νύχτες ἀγωνίας,
γιά τήν ἰσόβια διακονία,
γιά τίς πολλῆς ὥρες προσευχῆς,
γιά τά καυτά δάκρυα,
γιά τή θυσιαστική προσφορά,
γιά τήν αὐξανόμενη πίστη,
γιά τή χωρίς ὀρους ἀγάπη,
γιά τή ζωντανή ἐλπίδα,
γιατί μέ τή ζωή σου ζῶ τή δική μου Ζωή,
μητέρα μου...!

Γερωντίδου Ρ.



Στή Δροπολίτισσα μάννα

22 Νοεμβρίου 1940. Ἡ πρώτη μεγάλη νίκη τῆς Ἑλλάδας. Ἡ πρώτη γενναία ἀπάντηση στήν ἀνανδρῆ ἐπίθεση πού δέχτηκε ἀπό τήν πανίσχυρη προκλητική Ἰταλία. Ἡ μέρα πού σήμανε τήν ἀρχή τοῦ τέλους γιά τίς δυνάμεις τοῦ Ἄξονα.

Ὁ ἐλλήνικος στρατός νικητής καί τροπαιοφόρος μπαίνει στήν Κορυτσά κι ἀπολαμβάνει ὑποδοχή ἐλευθερωτῆ.

4 Φεβρουαρίου 1945. Οἱ τρεῖς μεγάλοι ἀπό τούς νικητές τοῦ Β' Παγκοσμίου μοιράζουν στή Γιάλτα τίς ζῶνες κυριαρχίας τους καί ξαναχαράζουν στό χάρτη τά σύνορα. Κι ἡ Βόρειος Ἡπειρος λευτερωμένη γιά τρίτη φορά, βρίσκεται γιά τρίτη φορά σκιάβα...

Ἡ Ἑλλάδα στή βιάση της νά προχωρήσει, ἄρχισε νά ξεχνᾷ. Καί μαζί μέ τ' ἄλλα, ξέχασε τόν ψηλὸ φόρο αἵμα-



Στρατιωτικό νεκροταφείο, Βουλιαράτες Άργυροκάστρου

τος πού πλήρωσε. 15.000 νεκροί, άλλοι θαμμένοι πρόχειρα στά σημεία τών μαχών, στά όρεινά χειρουργεία κι άλλοι άταφοι στίς άπρόσιτες χαράδρες του Ίβάν καί του Μοράβα...

Άλλά ή Βόρειος Ήπειρος δέν ξέχασε. Άν βρεθείς σέ κάποιο βόρειοηπειρώτικο χωριό, ίσως κάποια ήλικιωμένη γιαγιά σέ πιάσει από τό χέρι, έσένα τόν Έλληναδίτη. Μήν άρνηθείς τό άγγιγμα. Εί-ναι γιά νά σέ πάει στό κοιμητήριο. Κι έ-κει, ανάμεσα στους τάφους τών χωριανών της θά σοϋ δείξει έναν τάφο παλιό, τίς πió πολ-λές φορές χωρίς όνομα, καί θά σοϋ πεί πώς είναι τό μνημα κάποιου έλληνα στρατιώτη πού βρήκανε τότε τραυματισμένο, αλλά δέν έζησε. Κι ύστερα, κοιτώντας σε βαθιά στά μάτια θά σοϋ πεί πώς τό μνημα αυτό τό φρόν-τισε, όπως αυτό τών παιδιών της. Πώς

άκόμη καί στά δύσκο-λα χρόνια έρχόταν έδω γιά νά βγάλει τά χόρτα, ν' ανάψει ένα κερί, νά του ψάλει «Χριστός Άνέ-στη».

Η μνήμη τών ανθρώπων εκεί άγωνί-στηκε νά διασώσει τά σημεία πού έχουν ταφεί έλληνες στρατιώτες, θύματα του πολέμου, όπου ό χρόνος έχει εξαφανί-σει τά σημάδια. Κι αυτό τό μνημα του νε-κρου Έλληνα, υπήρξε γιά πολλούς, στά δύσκο-λα χρόνια, ό μοναδικός σύνδε-σμος, ή φύτρα τής αγάπης κι έλπίδας γιά τήν Ελλάδα.

Βουλιαράτες. Σ' αυτό τό χωριό τής Δρόπολης (Δρυϊνουπόλεως), κοντά στό Άργυρόκαστρο, υπάρχει τό πρώτο επί-σημα άναγνωρισμένο ελληνικό στρατιω-τικό κοιμητήριο. Άνώνυμοι ήρωες, ά-γνωστοι τάφοι. Κι ανάμεσά τους ένα μνημα ξεχωριστό. Αυτό του Δημήτρη

Μπάκου, τοῦ ἀνθρώπου πού μέχρι τήν ὥρα πού ἔφυγε ἀπ' τή ζωή στά 1972 φρόντιζε τά μνήματα, τό κοιμητήρι τῶν ἑλλήνων στρατιωτῶν, γιά νά μείνει στή μνήμη τῶν γενεῶν, νά μήν ξεχαστεῖ ὁ ἱερός χώρος, ὥσπου νά ῥθεῖ τό ξημέρωμα.

Κοντά σ' αὐτόν κι οἱ Δροπολίτισσες. Γιά χρόνια ὀλόκληρα ἔρχονταν κρυφά γιά ν' ἀποθέσουν ἐκεῖ λίγα λουλούδια, ἕνα στεφάνι φτιαγμένο πρόχειρα, ἕνα κερί, ἕνα κρυφό καντήλι μέσα σέ τενεκεδάκια ἀπό κονσέρβα νά μήν τό πιάνει τό μάτι ἀπό μακριά. Καί μαζί μ' αὐτό τόν ἐλάχιστο φόρο τιμῆς, ν' ἀποθέσουν τόν

πόνο τους καί τό δάκρυ τους ἀνάμικτο, γιά τή χαμένη λευτεριά, ἀλλὰ καί γιά τήν ἑλληδίτισσα μάνα πού δέν μπορεῖ νά ῥθεῖ νά κλάψει τό παιδί της.

Οἱ Δροπολίτισσες, κρυφά σάν ἀερικά στό σκοτάδι, «στά νυφικά ντυμένες» ὅπως λέει ὁ ποιητής, μέ τίς κατάλευκες βαμβακερές μαντῆλες στό κεφάλι, δεμένες μέ τόν μοναδικό τρόπο πού μόνο στή Δρόπολη ἔχω δεῖ τίς γυναῖκες νά δένουν.

Τιμή στόν ἄγνωστο στρατιώτη, ἀλλὰ καί σ' αὐτές τίς αὐτόκλητες μανάδες, τό ποίημα τοῦ βορειοηπειρώτη ποιητῆ Νίκου Κατσαλίδας:

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Βαρύς χειμώνας ἦταν, γιέ, τό χιόνι ὥς τό γόνα.

Θρηνοῦσα ἐγώ στόν τάφο σου καί πλῆι μιά τρυγόνα.

Ἡ μάνα σου εἶναι μακριά καί τί μπορεῖ νά κάνει;

Στή θέση τῆς μανούλας σου σοῦ πλέκω ἐγώ στεφάνι.

Καί κάθε νύχτα ἕνα κερί λειώνει στήν κεφαλή σου.

Ἔρχομαι καί τ' ἀνάβω ἐγώ, λεβεντονιέ, κοιμήσου.

Ἄς μήν τό ξέρει ἡ μάνα σου, ὅδω κάτω στήν κοιλάδα

Θρηνοῦμ' ἐμεῖς γιά τά παιδιά πού χάθηκαν, Ἑλλάδα.

Καί κάθε Ἀνοιξη σάν μπεῖ, ἀλήθεια, εἶναι μυστήριο

Νά δεῖς τίς Δροπολίτισσες βουβές στό κοιμητήριο

Νά συντηροῦν τούς τάφους σας στά νυφικά ντυμένες,

Σά νά 'ν' θεές φανταχτερές, ἀρχαῖες, ἀραδιασμένες.

Πέρασαν χρόνια δίσεχτα μέ χεῖμαρρους καί ἡλάκους

Καί κανενός δέν τό ἴλεγα γιατί' εἶχε βρυκολάκους

Μέ τό Βαγγέλιο τῶν ἀνθῶν καθ' Ἀνοιξη, παιδί μου

Περνοῦσα μπρός σου κι ἔψελνα τόν ἐθνικό μας ὕμνο

Κι ἔλεγα: θά ῥθεῖ ἡ Ἀνάσταση, στόν τάφο σου τά βράδια.

Δέν μᾶς ξεχνᾷ ἡ πολύπαθη, ἡ μάνα μας Ἑλλάδα.

MARTINIANH



Ήρωας στό φρόνημα, άγιος στήν ψυχή!

«Μικρόσωμος κι αδύνατος μέ μάτια γαλανά, πάντα γελαστός ό άεροπόρος Κώστας Περρικός»*, πάμφτωχος καί πατέρας τριών παιδιών, τό 1942 είχε ήδη πέσει μέ τά μούτρα στήν αντίσταση μέ ένα άπαράμιλλο καί μερικές φορές παράτολμο θάρρος.

Στήν Άντίσταση ανέλαβε έργο σαμποτέρ, εκπαίδευσε νέους καί όργάνωσε ομάδα πού κατόρθωσε σημαντικές ανατινάξεις, όπως ή ανατίναξη τής ΕΣΠΟ. Ήταν ή όργάνωση πού σύστησαν οί γερμανοί κατακτητές -όπως καί σέ άλλα υπό κατοχήν κράτη- γιά νά στρατολογήσουν Έλληνες καί νά ενισχύσουν τά στρατεύματά τους γιά τήν προέλαση στή Ρωσία. Μέ τήν ανατίναξη πού πέτυχε ή ομάδα του Περρικού ματαιώθηκε μιά γιά πάντα τό σχέδιό τους. Στο ανατολικό μέτωπο δίπλα στους χιτλερικούς βρέθηκαν νά πολεμοϋν Βέλγοι, Όλλανδοί, Ισπανοί, Σλοβάκοι, Κροάτες, άκόμη καί Ρώσοι αλλά κανείς Έλληνας.

Τό Νοέμβριο του 1942 ό Περρικός συνελήφθη καί τίς παραμονές του 1943 ανακοινώθηκε από τό γερμανικό Στρατοδικείο ή καταδίκη του «εις θάνατον». Κάποιοι προσπάθησαν νά τον παρηγορήσουν. «Δέ μέ νοιάζει νά σωθώ», τούς απάντησε, «γιατί ό τουφεκισμός μου θά ώφελήση. Λίπασμα θά γίνη τό αίμα μου καί θά γονιμοποιήση τήν Ελλάδα. Μήν ανησυχήτε γιά μένα».

Στό κελλί τής φυλακής κάθε φορά πού έφερναν σχεδόν λιπόθυμο μετά τά βασανιστήρια έναν πατριώτη, ξεχνώντας τούς δικούς του πόνους, περιποιόταν τίς πληγές του, του έσιαχνε τά ροϋχα, τά μαλλιά. Ή ανησυχία του ήταν νά μή λυγίσει κανείς από τούς δικούς του. Γι' αυτό μ' άγωνία έπαιρνε τόν μάρτυρα στήν άγκαλιά του καί τόν ρωτούσε: «Όμολόγησες;». Κι όταν ή απάντηση ήταν άρνητική, τόν φιλοϋσε σάν μητέρα. Αλλά όταν κανείς λιποψυχοϋσε καί τόν άκουγε νά βαρυγγωμά από τούς πόνους, του έλεγε: «Τί κάνεις έτσι; Τό ξύλο δυναμώνει. Σέ λίγο θά περάσουν οί πόνοι. Στάσου άντρας!», καί τήν ίδια στιγμή του έβαζε κομπρέσες (βρεμμένο τσουβάλι) γιά νά τόν ανακουφίσει.



Ή προτομή του Κ. Περρικού στήν Άθήνα

Όταν ένιωθε ότι βαραίνει τό κλίμα στό κελλί, τούς έλεγε άστεϊά. «Τό ιδανικό πού τόν φωτίζει όλόκληρο, τόν βοηθεϊ νά ξεπεράση τόν πόνο. Αύτή ή άλληλεγγύη ανάμεσα στά μέλη τών ομάδων είναι τά διαμάντια τής φυλακής. Ποιός ξέρει μέ τί έσωτερικόν άγώνα ό Περρικός κατάφερε ν' άστειεύεται καί νά παρηγορηΐ όλους, χωρίς νά δείχνη τό δικό του δράμα. Στή μαυρίλα τής σκλαβιάς κάτι τέτοια όντα έλαμψαν, θαύματα συμπόνιας, λές καί λουλούδιζαν μέσα τους τά λόγια του Χριστού».

Η άπολογία του μετά τήν καταδίκη του κατέπληξε καί τούς ίδιους τούς δικαστές του: «Είμαι Έλληνας, άξιωματικός. Ύπερηφανεύομαι γιά τό χτύπημα πού σ' έδωσα στην ΕΣΠΟ. Τό έκαμα μέ τήν ιδέα πώς έπρεπε νά τό κάνω χάρη τής πατρίδας μου. Γιά τό μεγαλειό της δίνω τή ζωή μου».

Ξημερώματα τής 4ης Φεβρουαρίου 1943, στίς φυλακές ΑΒΕΡΩΦ. Οί Γερμανοί μπαίνουν στό κελλί του Περρικού καί τόν ξυπνοΐν μέ σπρωξιές. Παρά τούς πόνοους του κακοποιημένου του κορμιού πετάγεται πάνω φωνάζοντας: «Έτοιμος!». Μαζί μέ τούς άλλους πέντε πού θά εκτελεστοΐν σήμερα τούς όδηγοΐν σ' ένα δωμάτιο όπου ό π. Νικόδημος τούς περιμένει. Έξομολογοΐνται μέ κατάνυξη καί μεταλαβαΐνουν γονατιστοί σάν μάρτυρες... Στο δίπλανό κελλί ακούγονται ψαλμωδιές. Κάποιος πατριώτης είχε ένα εκκλησιαστικό βιβλίο καί έμαθε τούς συντρόφους του νά ψέλνουν. Κάθε φορά πού γίνονται εκτελέσεις αυτοί σιγονάλλουν τήν Παράκληση στην Παναγιά. Καί μόνο πού τούς ακοΐν οί μελλοθάνατοι νιώθουν παρηγοριά καί ενίσχυση.

Στό σκοπευτήριο τής Καισαριανής μόλις έχει βγει ό ήλιος νά σεργιανίσει

στόν άττικό οΐρανό. Στίς 7:00 εκτελείται ό πρώτος άγωνιστής. «Ζήτω ή Έλλάς!», ρίχνη τή δική του «ριπή» στους έχθρους πριν ήχήσει τό πολυβόλο. Στίς 7:15 ό έπόμενος κατάδικος «χαστουκίζει» δύο φορές τούς δημίους του: «Ζήτω ή Έλλάς! Ζήτω ή Έλλάς!». Στίς 7:30 ή σειρά του Περρικού. Δέν θέλει ή κραυγή του νά 'ναι «ριπή», οΐτε καν «χαστούκι» σέ κείνους πού τόν σημαδεΐουν. Θυμάται τόν π. Νικόδημο:

- Σέ συγχώρεσε, παιδί μου, ό Θεός, μά πρέπει καί σύ νά συγχωρέσεις όσους σ' έβλαψαν.

- Καί τούς Γερμανούς;

- Όλους, παιδί μου, όλους.

Κατέβασε τό κεφάλι, αλλά μόνο γιά δευτερόλεπτα. Έτσι όπως έπαιρνε πάντα γρήγορα καί αποφασιστικά τό ρίσκο γιά τίς δύσκολες άποστολές άπάντησε:

- Συγχωρεμένοι νά 'ναι.

Στημένος τώρα στόν τοίχο, έχοντας άπέναντί του τούς βασανιστές του, τούς μιλά μία άλλη γλώσσα: «Δέν αισθάνομαι τίποτα έναντίο σας γιατί ξέρω πώς σ' έχουν άγαρέψει γι' αυτό τό καθήκον. Καί έγώ τό καθήκον μου έκαμα χάρη τής Πατρίδας. Είμαι άξιωματικός τής Αεροπορίας, ύποσηναγός. Σ' άς συγχωρώ!».

Οί τρεις γερμανοί άξιωματικοί πού ακοΐν από τόν διερμηνέα τά τελευταία λόγια του Κώστα Περρικού στέκουν προσοχή καί τόν χαιρετοΐν. Έκείνος τούς αντιχαιρετ'α: «Ζήτω ή Έλλάς!». Τό «πύρ» τών πολυβόλων ύπογράμμισε τή θυσία του κι έστειλε τήν ιαχή καί τήν ψυχή του στην άθανασία.

** Στοιχεΐα καί άποσπάσματα είναι παρμένα από τό «Χρονικό τής σκλαβιάς» του Χρ. Ζαλοκώστα.*



Γονείς και Έφηβοι Άπό τίς συγκρούσεις στή συνεργασία

Β'

Τά όρια πρέπει νά μπαίνουν όσο πιά νωρίς στή ζωή τοῦ παιδιοῦ καί μποροῦν ν' ἀλλάζουν ἤ νά ἀναπροσαρμόζονται, καθώς τό παιδί μεγαλώνει. Οἱ κανόνες (όρια) πρέπει νά μπαίνουν μετά ἀπό συζήτηση καί συμμετοχή τοῦ παιδιοῦ στήν ὅλη διαδικασία, γιατί ἔτσι γνωρίζει ὅτι ρωτήθηκε καί θά δείξει μεγαλύτερη ὑπευθυνότητα στήν τήρησή τους. Ἐξηγήστε στό παιδί ὅτι ὅταν παραβαίνει κάποιον κανόνα θά ἀντιμετωπίζει καί τίς συνέπειες. Εἶναι σημαντικό νά χρησιμοποιήσετε τή λέξη συνέπεια, γιατί ἔτσι τό παιδί ἀντιλαμβάνεται τή σχέση αἰτίας - ἀποτελέσματος, καί ὄχι τή λέξη «τιμωρία», ἡ ὁποία κάνει τό παιδί νά αἰσθάνεται ὅτι τοῦ ἐπιβάλλεται ποινή αὐταρχικά.

✿ Προτιμᾶτε οἱ κανόνες σας νά μὴν εἶναι ἰδιαίτερα αὐστηροί, ὥστε νά ἔχετε περισσότερες πιθανότητες νά γίνουν σεβαστοί. Ἄν π.χ. πεῖτε στό παιδί ν' ἀκούει μουσική σέ χαμηλή ἔνταση, ἴσως δέν τό τηρήσει. Ἀποφασίστε ἐξαρχῆς ποιοί ὅριο εἶναι ἀνεκτό γιά σᾶς, ὥστε νά μὴν ἐνοχλεῖστε οὔτε ἐσεῖς οὔτε

οἱ γείτονες, καί συζητήστε το μαζί του.

✿ Ὅταν παραβιάζονται οἱ κανόνες πρέπει νά ἐφαρμόσετε ὅπωςδήποτε τίς συνέπειες πού ἔχουν συμφωνηθεῖ, ἀλλά μὴν ἐπιβάλλετε ποτέ κανόνες καί συνέπειες πού μπορεῖ νά προκαλέσουν ἀπόγνωση στό παιδί σας. Ὅταν ὁ ἔφηβος νιώθει ὅτι ἀσφυκτιᾷ, μπορεῖ ν' ἀντιδράσει ἀπρόβλεπτα.

✿ Ἀφήστε κάποιους τομεῖς χωρίς ὅρια, ὥστε τό παιδί νά αἰσθάνεται ἐλεύθερο σέ κάποιες δραστηριότητες π.χ. μουσική, ἀθλητισμός, χαμηλοί βαθμοί σέ κάποιο δευτερεῦον μάθημα κτλ.

✿ Ὑπάρχουν ὅμως καί τομεῖς ζωτικῆς σημασίας καί ὅρια μὴ συζητήσιμα. Συζητήστε μαζί του καί ἐξηγήστε του ὅτι εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου νά μὴ δοκιμάσει ποτέ **τσιγάρο, ἀλκοόλ, ἀναβολικά, χάπια ἢ σιρόπια γιά τό κέφι, ναρκωτικά.**

Καταστήστε σαφές ὅτι δέν θέλετε νά ἀναμειχθεῖ σέ καταστροφές ξένης περιουσίας ἢ σέ κλοπές. Βέβαια, αὐτά τά σοβαρά προβλήματα νά μὴν ἀπασχολοῦν μικρό ποσοστό ἐφήβων, ἀλλά δυστυχῶς φαίνεται ὅτι αὐτή ἡ παραβατικότητα αὐξάνει συνεχῶς.

Τά παιδιά σας πρέπει νά γνωρίζουν ὅτι ἂν ἀντιμετωπίσουν ὅποιοδήποτε πρόβλημα θά σᾶς ἐνημερώσουν ἀμέσως, ἀκόμα κι ἂν ἔχουν παραβῇ κάποιο σοβαρό κανόνα. Διαβεβαιώστε τους ὅτι ὡς γονιός θά φροντίσετε νά προστατεύετε τό παιδί σας καί θά τό βλέπετε μέ ἀγάπη ἀκόμα κι ἂν ἔχει κάνει κάτι κακό.

Γιά νά καλλιεργήσετε μία ἱκανοποιητική σχέση μέ τό παιδί σας, χρειάζεται νά μάθετε νά ἐπικοινωνεῖτε μέ θετικό τρόπο καί αὐτό σημαίνει ὅτι ἐνδιαφέρεστε ἀληθινά νά τ' ἀκούσετε.

Ἄν ρωτήσουμε τούς γονεῖς: «Μιλάτε μέ τό παιδί σας»; Θά μᾶς ἀπαντήσουν: «Φυσικά μιλάω μέ τό παιδί μου». Πόσο ὅμως ἀπ' αὐτό τό «μιλάω μέ τό παιδί μου» ἀποτελεῖται ἀπό γκρίνια, ὑπενθύμιση, κριτική, ἀπειλή, κήρυγμα, συμβουλές, ἀξιολόγηση ἢ ἀκόμη καί γελοιοποίηση. Αὐτή ἡ τακτική, ὅσο καλοπροαίρετη κι ἂν εἶναι, μειώνει ἀντί νά βελτιώνει τήν ἐπικοινωνία. Δημιουργεῖ ἔνταση στίς σχέσεις σας.

Ἄν οἱ περισσότεροι γονεῖς φέρονταν στά παιδιά τους ὅπως φέρονται στούς φίλους τους, οἱ σχέσεις τους μέ τά παιδιά θά βελτιώνονταν. Ἀντίθετα, ἂν φέρονταν στούς φίλους τους μέ τόν τρόπο πού φέρονται στά παιδιά τους, ἴσως νά ἔμεναν χωρίς φίλους. Σκεφτεῖτε γιά λίγο τίς συζητήσεις πού κάνετε μέ τόν ἔφηβό σας. Σίγουρα εἶναι ἴδιες μ' αὐτές στίς περισσότερες οἰκογένειες.

- Τί ὦρα θά ἐπιστρέψεις;
- Τά μεσάνυχτα.
- Πέταξες τά σκουπίδια;
- Ὁχι ἀκόμα.
- Ἔχεις φροντιστήριο σήμερα;
- Ναί.
- Συμμάζεψε τό σαλόνι.
- Γιατί ἐγώ ;

Αὐτές εἶναι συζητήσεις πού ἀφοροῦν τά καθημερινά θέματα τῆς οἰκογένειας καί εἶναι βέβαια ἀπαραίτητο νά μιλάμε καί γι' αὐτά. Ἄν ὅμως θέλουμε νά δημιουργήσουμε μία θετική σχέση μέ τόν ἔφηβό μας, θά πρέπει οἱ συζητήσεις νά ἐπεκταθοῦν καί νά συμπεριλάβουν τά συναισθήματα, τίς γνώμες καί τίς πεποιθήσεις, ὥστε ν' ἀναπτυχθεῖ στενή σχέση καί ἀμοιβαῖος σεβασμός. Φανταστεῖτε ὅτι ὁ ἔφηβος γιός σας ἔρχεται καί σᾶς λέει: «Βαρέθηκα τό σχολεῖο, δέν ξαναπάω, θά βρῶ μία δουλειά». Ἐσεῖς ἀναστατώνεστε, δέν συμφωνεῖτε μαζί του, δέν θέλετε ν' ἀφήσει τό σχολεῖο καί ἴσως καί ὁ ἴδιος δέν τό θέλει πραγματικά. Τώρα ὅμως εἶναι ἀναστατωμένος. Ἄν προσπαθήσετε νά ἔχετε μία συζήτηση μαζί του γιά τό πόσο χρησιμο εἶναι νά τελειώσει τό σχολεῖο, σίγουρα θά νομίσει ὅτι δέν τόν καταλαβαίνετε καί ἴσως χάσετε τήν ἐμπιστοσύνη του.

Ἄς δοῦμε τί θά γίνει ἂν δείξετε κατανόηση. Μπορεῖτε νά πεῖτε: «Φαίνεται πώς πέρασες μία δύσκολη μέρα στό σχολεῖο. Εἶσαι πολύ ἀναστατωμένος». Ἐδῶ ἀναγνωρίζετε τά συναισθήματα τοῦ γιου σας. Ἐάν συνεχίσετε ἔτσι δίνοντας του τήν εὐκαιρία νά μιλήσει καί ν' ἀποκαλύψει τά συναισθήματά του, σιγά-σιγά θά ἡρεμήσει καί θά εἶναι ἔτοιμος νά ψάξει καί νά βρεῖ τρόπους γιά νά λύσει τά προβλήματά του.

Ἐπιπλέον, μιλώντας του ἔτσι τόν κάνετε νά νιώθει πώς τόν καταλαβαίνετε. Ὅταν τό παιδί ἐκφράζει κάτι πού τό ἀπασχολεῖ, ρωτήστε το τί θέλει συγκεκριμένα ἀπό σᾶς. Θέλει μόνο νά εἰστε ἀκροατής ἢ θέλει καί τή γνώμη σας; Ἄν δέν θέλει ὑποδείξεις, ἀπλῶς ἀκούστε το.

Ἄς δοῦμε ἕνα ἄλλο παράδειγμα:

Ἡ Μαρία προσπάθησε νά μπεῖ στήν ομάδα τοῦ βόλεϊ ἀλλά δέν τά κατάφερε. Κατσουφιασμένη λέει στή μητέρα της τί ἔχει συμβεῖ:

Μαρία: Δέν μπῆκα στήν ομάδα, γιατί ἄλλα κορίτσια ἦταν καλύτερα ἀπό μένα.

Μητέρα: Μοῦ φαίνεσαι πολύ στενοχωρημένη ἐπειδὴ ἀπορρίφθηκες.

Ἐδῶ ἡ μητέρα τῆς Μαρίας καθρέφτισε τὰ πληγωμένα συναισθήματα τῆς κόρης της («φαίνεσαι πολύ στενοχωρημένη....») καί μετὰ καθρέφτισε καί τήν αἰτία πού προκάλεσε αὐτό τό συναίσθημα «...ἐπειδὴ ἀπορρίφθηκες».

Ἀπλῶς ἐπανέλαβε τό μήνυμα τῆς Μαρίας ἀναγνωρίζοντας τὰ συναισθήματα πού ἀντιλήφθηκε καί ἄκουσε: Δέν πρόσθεσε τίποτα παραπάνω, μόνο ἔντυσε μέ λόγια αὐτό πού προσπαθοῦσε νά πεῖ ἡ κόρη της.

Νά ἀκόμα ἓνα παράδειγμα:

Νίκος: Ὁ δάσκαλος εἶναι ἄδικος! Ποτέ δέν θά τά πάω καλά σ' αὐτήν τήν τάξη.

Γονιός: Νιώθεις θυμωμένος καί ἀπογοητευμένος κι ἔχεις καταθέσει τὰ ὅπλα.

Μ' αὐτόν τόν τρόπο δείχνετε ὅτι καταλαβαίνετε αὐτό πού νιώθει καί πού θέλει νά πεῖ τό παιδί. Τό ἴδιο θά νιώσει ὅτι τό κατανοεῖτε καί τό δέχεστε. Τό βοηθᾶ νά δεῖ πιό καθαρά τόν ἑαυτό του καί τό πρόβλημα καί ἔτσι βάζει τὰ θεμέλια γιά τή λύση τοῦ προβλήματος.

*Πηνελόπη Καραμήτσου
Ἰατρός*

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Ἰερά Μονή Ὑπαπαντῆς,
Μετέωρα.

ΔΩΡΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ

* Ἀσλανίδης Νικόλαος 50€ * Ἀώλης Σπυρίδων 100€ * Ξανθόπουλος Γεώργιος 100€ * Ὀρφανλῆς Νικόλαος 200€ * Παπαδανιήλ Ἰωάννα εἰς μνήμην πατρός της Παναγιώτη 500€ * Σιδῶκος Ἀπόστολος 200€ * Τ.Δ. 100€ * Τάτσης Χαράλαμπος 95€ * Χατζηνίκος Σπύρος 100€ * Ἀνώνυμος 3.000€ * Ἀνώνυμος 100€ * Ἀνώνυμος 50€ * Ἀνώνυμος 50€.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

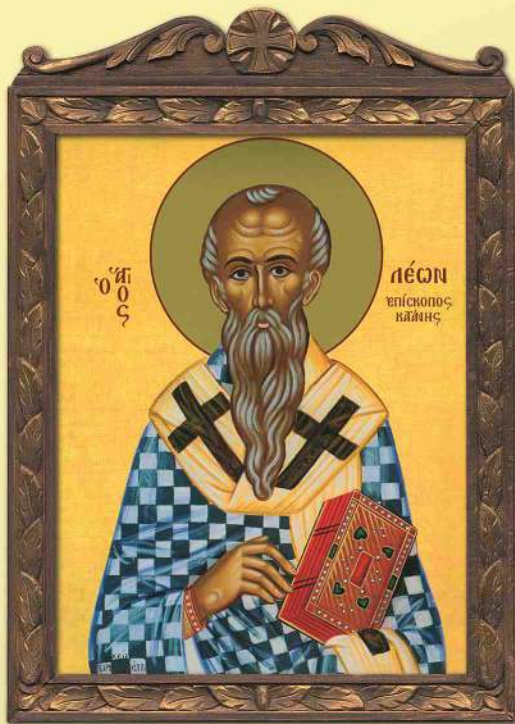
* Ἀλεξιάδου Φωτεινή 10€ * Ἀλμπανάκη Εὐστρατία 10€ * Δημητρίου Ἄννα 10€ * Διαμαντῆς Νικόλαος 10€ * Δραγάτσικα Ἀλίκη 40€ * Εὐταξία Νίκη 20€ * Καμβύση Ἀγγελική 10€ * Καργοπούλου Ροζαλία 10€ * Καρολίδου Δέσποινα 10€ * Κατσαρός Ἀριστοφάνης 10€ * Κουμπουρτιάδου Ρένα 50€ * Μαντζουράνη Σταυρούλα 10€ * Μαυρομάτης Γεώργιος 10€ * Μπάλλας Δημήτριος 10€ * Μυλωνᾶ Δέσποινα 10€ * Ξανθόπουλος Γεώργιος 40€ * Σωτηρέλης Εὐάγγελος 10€ * Φουντουκίδης Παναγιώτης 10€ * Χατζηπαύλου Ἀλεξάνδρα 10€.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

* Γ.Σ. 700€ * Ζ.Τ. 1.500€ * Η.Ν. 600€ * Θ.Κ.Κ. 1.000€ * Καρύπογλου Θωμᾶς 1.000€ * Κωσταντινίδης Φίλιππος 400€ * Λ.Ζ. 650€ * Μητσόπουλος Στέργιος 500€ * Ν.Κ. 2.000€ * Π.Τ. 1.000€ * Ρ-Κ.Μ. 150€ * Σ.Τ. 1.500€ * Σαλβαρᾶ Ἰφιγένεια 500€.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

* Παπάζογλου Χαρίκλεια 250€ * Κύκλος μελέτης ἀγ. Γραφῆς 500€, εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς Ὑβόνης.



Ἅγιος Λέων ὁ θαυματουργός

«Τράνωσόν μου τήν γλῶσσαν, Χριστέ μου, καί παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτήρ, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου τόν βίον, ὅς τήν Ἐκκλησίαν κατηύγασε», ἐκλιπαρεῖ ὁ ὑμνωδός· δικαιολογημένα, καθώς μπροστά του καί μπροστά μας ξετυλίγεται τό χαρτί ἀπό τή μιά καί ἡ ἀγιότης ἀπό τήν ἄλλη. Εἶναι πού ἡ περιχώρηση τοῦ δευτέρου στό πρῶτο θέλει... ὄχι μονάχα πένα ἢ μάτια, ἀλλά κυρίως καρδιά. Ἀνάγκη καρδιῶν λοιπόν! Ἀνάγκη καρδιῶν οὐρανοδρόμων. Πού ζοῦν στή γῆ, ἀλλά «τό πολίτευμά τους ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Πού ζοῦν συντροφιά μέ τούς οὐρανοπολίτες. Πού σκοπό τῆς ζωῆς

τους ἔχουν ἕναν: τή μίμησή τους.

Δίχως τέτοια καρδιά, θά τολμήσουμε νά πλησιάσουμε τόν ἅγιο Λέοντα, ζητώντας ἀπό τόν ἴδιο τή βοήθειά του γιά τό ζωντάνεμα τῆς καρδιάς μας. Ἔτσι ὥστε, αὐτός πού ἀφήνει τό στίγμα του στήν 20ή Φεβρουαρίου τοῦ κάθε ἔτους «φέροντας τά στίγματα τοῦ Χριστοῦ» καί «καταυγάζοντας τήν Ἐκκλησία», νά μάς ἐμπνεύσει γιά νά γίνουμε ἐπιτέλους ἄλλοι· ἀλλιῶτικοι...

800 περίπου μ.Χ. στή Ραβέννα τῆς Ἰταλίας. Ὁ μικρός Λέων μεγαλώνει ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς του μέ κάθε φροντίδα. Μά σ' αὐτήν τήν εὐσεβῆ φροντίδα, αὐτός προσθέτει τήν προσωπική του πίστη καί τόν «καλόν ἀγώνα». Ἔτσι, μορφώνεται μέσα του σιγά σιγά κάτι πού μόνο στούς ἁγίους τό συναντᾷ: ἡ καθαρότητα τῆς ζωῆς! Αὐτή ἡ κρυστάλλινη καθαρότητα, συνδυασμένη μέ τή φλογερή ἀφοσίωση στόν Κύριο, τόν «τρέχει» γρήγορα μέσ στό ἱερό αὐλάκι ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς ἱερωσύνης. Καί νά τος, ἐπίσκοπος Κατάνης τῆς Σικελίας. Ὡς ἐπίσκοπος βρίσκεται στήν κυριολεξία ἐπὶ σκοποῦ! Μαχητικά διασφαλίζει τούς ὀρθοδόξους ἀπό τούς αἰρετικούς μέ λόγια καί κείμενα. Ὡς ἐπίσκοπος γίνεται ἀρχιποιμένας. Διδάσκει καί νουθετεῖ ἀκούραστα τό ποίμνιό του. Ὡς ἐπίσκοπος τέλος, ἀναδεικνύεται προστάτης ὅλων τῶν ὀρφανῶν, τῶν χηρῶν καί τῶν φτωχῶν τῆς πόλης.

Διακονία ταπεινή ἑνός μεγάλου! Ἐπίσκοπος στό ὄνομα, μά διάκονος στή χάρη. Κι αὐτό πάντα -τί κι ἂν δέν τό ἔχεις μέσ στό νοῦ- βραβεύεται ἀπό τόν Θεό. Πῶς; Κάποιες φορές ὥς καί μέ τό θαῦμα. Λέων ὁ θαυματουργός ἔμεινε

στήν ιστορία. Τό πιό χαρακτηριστικό; Ἐκεῖνο μέ τόν μάγο Ἡλιόδωρο πού πλάνευε πολλούς μέ τίς μαγεῖες του. Καύχημά του εἶχε ὅτι μποροῦσε νά κάνει τά πάντα· ὡς καί τή φωτιά νά δαμάσει. Εἶναι ἀλήθεια πῶς δέν ἔχει καί μικρή δύναμη ὁ διάβολος. Μεγάλη ἡ ἐπιρροή του σ' ὅσους ἀφύλαχτες ἀφήνουν τίς διόδους τῆς ψυχῆς τους. Ἐκεῖ στή Σικελία, λοιπόν, «ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατοῦσε ζητῶν τίνα καταπήν», μέ ὄργανό του τόν μάγο. Μά δέν εἶχε ὑπολογίσει κατὰ πῶς φαίνεται τόν ἄλλο Λέοντα, πού ἦταν ὄργανο τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ ἐπίσκοπος, πού ἤξερε καλά τό ἀποτέλεσμα μιᾶς τέτοιας μάχης, δέν δίστασε διόλου τήν ἀναμέτρησή.

- Ἀνάψτε φωτιά δυνατή στήν πλατεία! διατάζει μιά μέρα, κι αὐτός χάνεται. Πλῆθος κόσμου μαζεύεται γοργά. Ὁ Λέοντας δέν ἀργεῖ νά ξαναεμφανιστεῖ. Μά... ποιόν σέρνει πίσω του; Βλέπουν καλά; Τόν Ἡλιόδωρο! Κι εἶναι δεμένος! Καί μάλιστα μέ τί; Μέ τό ἱερό ἐπιτραχήλιο τοῦ ἐπισκόπου! Τό πλῆθος σιωπᾷ. Κρατᾷ τήν ἀνάσα του. Μόνος ὁ τσιριγμός τῆς μεγάλης φωτιᾶς ἀκούγεται καί τά... μουγκρητά τῆς θιγμένης ἀξιοπρέπειας τοῦ μάγου. Τότε ὁ Λέοντας λέει:

- Νά, ὁ ἀρχηγός μερικῶν ἀπό σᾶς! Τόν ἔφερα μέ τό ζόρι, νά μᾶς δείξει τήν κυριαρχία πού καυχίεται πῶς ἔχει ἐπὶ τῆς φωτιᾶς. Ἀπορῶ γιατί διαμαρτύρεται καί δέ θέλει...! Μπρός, λοιπόν!

Κι εὐθύς τόν ὠθεῖ, παρ' ὅλες τίς ἀντιδράσεις του, πρὸς τήν πυρά. Καί γιὰ νά μήν τοῦ ξεφύγει, μπροστά στά ἐκπληκτα μάτια ὅλων μπαίνει μέσα μαζί του κι ὁ ἴδιος! Κι ὅταν κατακάηκε τελεί-

ως ὁ μάγος καί κατατροπώθηκε ἡ ἰσχὺς του, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ, σάν ἄλλοτε οἱ τρεῖς παῖδες, βγῆκε ἄθικτος καί δροσερός! Τό μόνο πού ἔκαιγε πάνω του ἦταν... ἡ καρδιά του, πού στά βάθη τῆς φλεγόταν καί κόχλαζε ἀπό πίστη κι ἀγάπη στόν Χριστό, σάν τό ἡφαίστειο τῆς Αἵτνας, λίγα μόλις χιλιόμετρα πιό πέρα. Ἐνα ἡφαίστειο πάντα ἐνεργό...

Τό νέο διαδίδεται γρήγορα παντοῦ. Φτάνει ὡς καί στή Βασιλεύουσα. Ὁ συνονόματός του αὐτοκράτορας, Λέοντας ὁ Σοφός, διατάζει νά φέρουν τόν ἐπίσκοπο Κατάνης στό παλάτι. Ἡ συνάντηση τῶν μεγαλυτέρων... Λέοντων τῆς αὐτοκρατορίας εἶναι συγκλονιστική. Ὁ Λέοντας ὁ Σοφός γονατίζει μπροστά στά πόδια τοῦ Λέοντα τοῦ ἀγίου καί ζητᾷ νά δέεται γι' αὐτόν! Αὐτό ἦταν! Ἡ σοφία καί ἡ δύναμη τοῦ κόσμου εἶχε ὑποκλιθεῖ μπρός στή σοφία καί στή δύναμη τοῦ Θεοῦ! Αὐτό ἦταν· ἀλλά γιὰ μᾶς. Διότι γιὰ τόν ἅγιο τοῦ Θεοῦ ἀποκατάσταση πάντα λογίζεται ἐκεῖνη πού θά δώσει ὁ Θεός, μέ τό παράδομα τοῦ πνεύματός του στά χέρια Του.

Καί τό ποθούμενο γιὰ τόν Λέοντα πραγματοποιήθηκε λίγα χρόνια ἀργότερα. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καί τό σεπτὸ λείψανό του ἐνταφιάστηκε στό ναό τῆς Ἀγίας Λουκίας τῆς ἐκ Σικελίας, πού ὁ ἴδιος εἶχε ἀνεγείρει. Ὁ ἅγιος Λέων ὁ θαυματουργός δέν ἔπαψε νά θαυματουργεῖ οὔτε καί τότε. Κι ἂν κάποιος... θαῦμα ἀλλαγῆς κι ἀλλοίωσης νιώσαμε μελετώντας τή ζωή του, τοῦτο θά 'ναι σίγουρα τό πιό μεγάλο!

Μαρία Ἰ. Λαμπίδου
Δασκάλα

Ἐπιστροφή τῶν ἀσώτων

Καλύτερα νά μήν ἄνοιγε τό στόμα της, καλύτερα νά μήν ἔλεγε κουβέντα. Τί τῆς ἦρθε ν' ἀνακατευθεῖ; Μάνα καί γιός ἄς τά βρίσκανε. Πῶς τή φοβήθηκε τήν ὀργή τοῦ ἀνδρα της, πῶς τρόμαξε μέ τό ξέσπασμά



«Ὁ ἄσωτος». Πίνακας τοῦ Bartolome Esteban Murillo 1667-1670

του! Καί νά φανταστεῖ κανεῖς ὅτι ὁ Κώστας σπάνια θύμωνε καί ἀκόμα πιο σπάνια ξεσποῦσε καί μάλιστα ἐπάνω της.

Μπῆκαν στό σπῖτι ἀμίλητοι κι ἡ Κατερίνα τράβηξε γιά τήν κουζίνα. Θά ἔπινε ἓνα γάλα νά ἡρεμήσει τό στομάχι της.

- Μαμά, πῶς εἶναι ἡ γιαγιά; τή ρώτησε ἡ δεκαπεντάχρονη κόρη της πού σκάλιζε ἐκείνη τήν ὥρα τό ψυγεῖο.

- Ἡ γιαγιά σου τό 'χει χαμένο, κορίτσι μου, ἀκούστηκε ἡ φωνή τοῦ Κώστα, καί ἀπό δῶ καί πέρα κομμένα τά σοῦρτα φέρτα. Θά πᾶμε, ἄν πᾶμε, τώρα πιά στήν κηδεῖα της.

Μάνα καί κόρη ἔμειναν νά κοιτοῦν μ' ἀνοιχτό στόμα τόν ἄνθρωπο πού ξεστόμισε τά τόσο βαριά λόγια.

- Κώστα, μή μιλάς ἔτσι! Τί σοῦ φταίει τό παιδί;

- Τό παιδί εἶναι ἡ κόρη μου, Κατερί-

να, καί δέ θέλω νά ἔχει πιά καμιά σχέση μέ τή μάνα μου. Ἐκείνη δέ μέ λογάριασε γιά γιό της, ἔ, λοιπόν, κι ἐγώ δέν ἔχω πιά μάνα. Κατάλαβες, παιδί μου ἡ μάνα μου μ' ἄρνήθηκε! Ἡ μάνα μου τώρα

ἔχει ἄλλο γιό. Ὁ κανακάρης της γύρισε καί ἔχει πολλά ἐξοδα γιατί τοῦ ἄνοιξε μαγαζί. Ὅ,τι εἶχε καί δέν εἶχε τά ἔδωσε στὸν θεῖο σου τόν ἀλήτη!

- Κώστα, τόλμησε νά ξαναμιλήσει ἡ Κατερίνα. Τά λεφτά ἦταν δικά της καί μπορούσε νά τά κάνει ὅ,τι θέλει. Ἐσένα, δηλαδή ἐμᾶς, ἡ μαμά μᾶς συμπαραστάθηκε τόσα χρόνια. Πέντε παιδιὰ μᾶς μεγάλωσε.

- Μέ τό ἀζημίωτο ὅμως, εἶπε πικραμένος ὁ Κώστα. Ἀπολάμβανε τήν ἀγάπη μας, ποτέ δέν τήν ἀφήσαμε μόνη.

Καταλάβαινε ἡ Κατερίνα πῶς τίποτε δέν μπορούσε νά τόν καλμάρει. Ἦταν τόσο πολύ πληγωμένος ἀπό τήν ἀπόφαση τῆς μάνας του νά ρίξει ὅ,τι εἶχε καί δέν εἶχε στήν ἐπιχείρηση τοῦ ἀδελφοῦ του, πού ὅ,τι καί νά τοῦ ἔλεγε θά εἶχε κάτι ν' ἀντιπεῖ.

- Έλα, ήρέμησε πιά, είπε μόνο. Σαββατόβραδο απόψε κι αύριο είναι Κυριακή.

Τήν κοίταζε μέ βλέμμα πονεμένο ο Κώστας.

- Δίκιο έχεις, είπε μόνο κι ύστερα άφησε τά δάκρυά του νά κυλήσουν.

- Μά νά μή σκεφθεϊ πώς έχω πέντε παιδιά!

- Τόσα χρόνια, πατέρα, τό ξέχασε ποτέ; είπε δειλά ή κόρη του ή Χριστίνα. Δέν μίλησε ξανά κανένas. Ο Κώστας κάθισε στό σαλόνι καί προσπάθησε νά διαβάσει κάτι καί ή Κατερίνα έτοιμάσε τό βραδινό. Η Χριστίνα κλείστηκε στό δωμάτιό της καί δέν βγήκε παρά μόνο όταν ή μαμά τή φώναξε γιά φαγητό. «Ευτυχώς πού είναι όλοι στό τραπέζι καί ο μπαμπάς σίγουρα δέν θά ξαναρχίσει μπροστά στους μικρούς τά ίδια», σκέφτηκε σάν τούς είδε όλους μαζεμένους γύρω από τό τραπέζι.

- Λοιπόν, Κώστα, νά φέρω τήν Καινή Διαθήκη; ρώτησε γλυκά ή Κατερίνα σάν τελείωσαν τό φαγητό.

- Ποιό Εὐαγγέλιο έχουμε αύριο, Χριστίνα; ρώτησε κακόκεφα ο πατέρας.

- Αύριο, μπαμπά, είπε κοκκινίζοντας ὡς τά αυτιά ή Χριστίνα, είναι ή Κυριακή τοῦ άσώτου, τό ξέχασες; Κατά Λουκᾶν κεφάλαιο 15, στίχοι 11-32.

Κοίταζε σαστισμένος τή γυναίκα του ο Κώστας κι ύστερα γύρισε καί κοίταζε ένα ένα τά παιδιά του.

- Ναί, είπε, τό είχα λησμονήσει.

- Νά φέρω νά μᾶς τό διαβάσεις; ξαναρώτησε ή Κατερίνα καί δίχως νά περιμένει άπόκριση σηκώθηκε.

- Όχι, όχι, Κατερίνα! Δέ χρειάζεται νά διαβάσουμε άπόψε τό Εὐαγγέλιο. Η ιστορία είναι γνωστή. Όλα τά παιδιά τήν ξέρουν. Άλλωστε, δέ νιώθω καί πολύ κα-

λά καί θά πάω νά πλαγιάσω.

- Κι εγώ τήν ξέρω τήν ιστορία. Μᾶς τήν είπε σήμερα ή κυρία στό Κατηχητικό, είπε ή Σμαρώ πού ήταν μόλις στά όκτώ. Καί ξέρεις, μπαμπά, ο πιό άχώνευτος ήταν ο μεγάλος γιός πού, αντί νά χαρεϊ πού γύρισε πίσω ο άδελφός του, τά έβαλε μέ τόν πατέρα του. Έσύ τί λές, πού είσαι καί σοφός; Δέν έπρεπε νά χαρεϊ πού γύρισε ο άδελφός του;

- Ναί, είπε άργά, ο Κώστας, έπρεπε!

- Δηλαδή, μπαμπά, πήρε τό λόγο ο Γιώργος πού ήταν πιά στά έντεκα, καλύτερα νά είσαι άσωτος παρά άκαρδος;

Ο Κώστας είχε ήδη άρχίσει νά ιδρώνει καί σήκωσε άσυναίσθητα τά μανίκια τής μπλουζας του.

- Ούτε άσωτος ούτε άκαρδος, παιδιά μου, πήρε τό λόγο καί τόν έβγαλε άπό τή δύσκολη θέση ή γυναίκα του.

- Ήθελα νά πῶ άσωτος πού έπιστρέφει, διόρθωσε τά λόγια του ο Γιώργος.

Κοίταζε τόν άνδρα της μέ άγωνία ή Κατερίνα. Φιρί φιρί τό πήγαιναν άπόψε τά παιδιά τους.

- Είπε ο μπαμπάς πώς δέ νιώθει καλά καί πώς θά πάει νά ξαπλώσει. Αφήστε τον, λοιπόν, ήσυχο, είπε ή Χριστίνα πού άντιλήφθηκε τήν άναστάτωση τοῦ πατέρα της.

- Χριστίνα μου, άσε τά παιδιά νά μιλήσουν. Νιώθω, παιδί μου, πώς αυτή τήν ὠρα μοῦ μιᾶ ο ίδιος ο Θεός, είπε ο Κώστας καί σηκώθηκε ὀρθιος.

- Πάω νά φέρω τήν Καινή Διαθήκη, είπε καί χάιδεψε τό κεφάλι τής κόρης του.

Διάβαζε μέ συγκίνηση τήν παραβολή ο Κώστας καί, παράξενο, όσο προχωρούσε, τόσο ένιωθε πώς ήταν ο άσωτος πού μόλις επέστρεφε.

Μόλις τελείωσε τήν άνάγνωση κοίταξε κατακόκκινος τήν οικογένειά του.

- Δέν είναι άχώνρευτος, Σμαρούλα μου, ό μεγάλος άδελφός, είναι τραγικός!

- Τί θά πεί τραγικός; ρώτησε εκείνη άνοιγοντας διάπλατα τά ματάκια της.

- Τραγικός σημαίνει δίχως έλπίδα έπι-
στροφής, είπε κοιτώντας ίσια στά μάτια τή
γυναίκα του. Κι ύστερα, σάν νά τοῦ ήρθε
έκείνη τή στιγμή έμπνευση, σχεδόν φώναξε:

- Κατερίνα, τί φαγητό έχουμε αύριο;

Τόν κοίταξε παραξευεμένη ή Κατερίνα.
Γιά μιά στιγμή φοβήθηκε πώς κάτι έπαθε.

- Νά κάνεις καλό φαγητό, νά φτιάξεις
καί γλυκό καί νά καλέσουμε τή μάνα μου
καί τόν άδελφό μου. Μέρα πού είναι νά μή
φάνε μόνοι τους.

Μάνα καί κόρη κοιτάχτηκαν μέ νόημα.

- Καί μόσχο σιτευτό αν είχα, Κώστα, θά
τόν έσφαζα, είπε άνάμεσα στά δάκρυά της
ή Κατερίνα.

- Έλα, μάνα, τόν άκουσε νά λέει ύστερα
άπό λίγο στό τηλέφωνο. Συγχώρεσε με,
φέρθηκα άνόητα. Μέ τύφλωσε τό πείσμα
καί ό έγωισμός. Αύριο τό μεσημέρι θά φάμε
όλοι μαζί έδω. Κι ό Αντώνης. Βεβαίως κι ό
Αντώνης.

Έκλεισε τό τηλέφωνο κι άπόμεινε νά
κοιτά δακρυσμένος τή γυναίκα του. Τώρα
πιά πού έμειναν οί δυό τους, άλλο δέν βά-
σταξε τό βάρος τής αγάπης τοῦ Θεοῦ.

- Ήμαρτον, Πατέρα, ήμαρτον, μουρ-
μούρισε καί σωριάστηκε στά γόνατα μπρο-
στά στό είκονοστάσι.

Δίπλα του ή σύντροφος τής ζωής του έ-
χυνε δάκρυα εύγνωμοσύνης. Καί κάπου μα-
κριά, μπροστά σ' ένα άλλο είκονοστάσι, ή
μάνα του έκλαιγε βουβά, εύχαριστώντας
τόν Θεό καί γιά τούς δυό γιούς της· δίχως
νά ξεχωρίζει γιά ποιόν έπρεπε νά εύχαρι-
στήσει περισσότερο. Γι' αυτήν ένα είχε ση-
μασία, τό ότι καί οί δυό επέστρεψαν!

E.B.

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ

Μηνιαίο Όργανο Όμωνύμου
Όρθοδόξου Αδελφότητας
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2534

Έτος ΞΣΤ' - Αρ. φύλλου 782
Φεβρουάριος 2011

Ίδιοκτησία - Έκδοση
Ο.Χ.Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
Πέλοπος 7, 546 33 Θεσσαλονίκη

Τηλ. - fax: 2310 270630, 274518

Έκδότης - Διευθυντής Συντάξεως:
Σάββας Ν. Ξανθόπουλος
Πέλοπος 9
546 33 Θεσσαλονίκη

Στοιχειοθεσία, ένθέσεις, άποχρωματι-
σμοί, καλλιτεχνική έπιμέλεια:
«Χριστιανική Έλπίς»,
Φύλυρο Θεσ/νίκης
Τηλ. & fax: 2310 677421

Έκτύπωση-Βιβλιοδεσία: «Μέλισσα»
Άσπροβάλτα Θεσσαλονίκης

Έτήσια συνδρομή
Έσωτερικού: 10 ευρώ,
Κύπρου: 12 ευρώ
Έξωτερικού: 30 ευρώ
(Η.Π.Α. 40 δολ.,
Καναδά 45 δολ.,
Αύστραλίας 50 δολ.)

Έπιστολές - Συνδρομές
Περιοδικό «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
Πέλοπος 7,
546 33 Θεσ/νίκη

Άρ. λογ. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ:
074 01 011532 20
Ο.Χ.Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»

Γιά τούς συνδρομητές τοῦ έξωτερικού
IBAN:
GR 73 0432 3240 0007 4010 1153 220
ATEBank SWIFT or BIC code:
ABGRGAA

